

Ambedkar Times *Weekly*

Editor-in-Chief: Prem Kumar Chumber

Contact: 001-916-947-8920

Fax: 916-238-1393

E-mail: chumbermedia@yahoo.com, editor@ambedkartimes.com

VOL- 12

ISSUE- 20

July 29, 2020

California (USA)

www.ambedkartimes.com

Remembering Chhatrapati Shahu Ji Maharaj on his Birth Anniversary

Prem K. Chumber

Editor-In-Chief: www.ambedkartimes.com

Ambedkar Times Weekly Newspaper congratulates all of its esteemed readers, contributors and supporters on the Birth anniversary of Chhatrapati Shahu Ji Maharaj. We are reproducing a letter written by him to Lord Sydenham, former governor of the Bombay Presidency, in September 1918, for communal (caste) representation in the legislative councils, elected by separate electorates, and in

the colonial state services. Also reproducing herewith two more articles published in FORWARD Press entitled: "Shahu Ji Maharaj: The Saviour King of the Backwards and Dalits" authored by Siddharth and translated by AmrishHerdenia (May 5, 2018) and

"Shahu: A Crucial Link between Phule and Ambedkar" written by LalithaDhara (November 25, 2016) with thanks and due acknowledgements.

Chhatrapati Shahu Ji Maharaj was one of the earliest pioneer-saviours of the Scheduled Castes and Backward Classes who, for the first time in the history of the country, implemented 50 percent of reservation for the Dalits and Backward Classes in government jobs and education institutions. He also facilitated the entry of the lower castes in the temples. He was of the firm view that a handful of the upper-castes of his state had monopolized all the offices of profit. All the shrines in the temples within his state, as elsewhere in rest of the country, were also monopolized by Brahmin priests. He saw to it that at least fifty percent of the shrines were to be looked after by the priests belonging to lower castes. He wanted that the lower castes should get best of the education, so that they could compete with their counterparts from the upper castes effectively. To make this a reality, he made the primary education compulsory for the lower castes in his Kingdom of the Kolhapur state.

The seminal contribution made by Chhatrapati Shahu Ji Maharaj was not limited to education and government jobs. He made concerted efforts to liberate the lower castes from the all pervasive hegemony of the Brahminical priestly class structures of socio-economic dominations by empowering them to stand on their own sources of livelihood so that they need not to depend on the evil and oppressive systems of Balutdari and Vatan-dari. He paved the way for the inclusion of reservation in the constitution of Independent India drafted under the Chairmanship of Babasaheb Dr. B.R. Ambedkar to whom Shahu Ji Maharaj encouraged and supported to come forward to cut the shackles of the centuries old slavery of the lower castes. "Ambedkar Times" Weekly Newspaper (www.ambedkartimes.com) fondly remembers and pays its deepest regards to Revered Chhatrapati Shahu Ji Maharaj on his birth anniversary!!

Ambedkar Times republishes a letter written by Chhatrapati Shahuji Maharaj, ruler of Kolhapur, to Lord Sydenham, former governor of the Bombay Presidency, explaining why caste-based reservations were an absolute necessity [with due acknowledgements – FORWARD Press (Email: info@forwardmagazine.in) & P. B. Salunkhe (1994) Chhatrapati Shahu: The Pillar of Social Democracy, Education Department: Government of Maharashtra]

In this letter addressed to Lord Sydenham, former governor of the Bombay Presidency, in September 1918, Shahuji, the ruler of Kolhapur, makes a case for communal (caste) representation in the legislative councils, elected by separate electorates, and in the colonial state services. A year earlier on 20 August 1917, Edwin Montagu, the British secretary state for India, had informed Parliament in London of the government's plans for "gradual development of self-governing institutions with a view to the progressive realization of responsible government in India ..." Shahuji Maharaj was worried because the Brahmins had already taken over the bureaucracy in the Bombay Presidency, and the majority Marathas (meaning non-Brahmins in general) were at their mercy. That was on top of the inherited societal powers Brahmins enjoyed, using religious sanction to live off the hard-earned produce of the worker castes. As the ruler of Kolhapur, he himself had been surrounded by Brahmins in his government and was witness to how that impeded the dispensation of justice and denied the so-called lower castes sustenance and education. He had gone on to remedy the situation – 16 years before he wrote this letter, on 26 July 1902, he had announced 50 per cent reservations to the backward classes in Kolhapur state services. He defined the backward classes as "all classes other than Brahmins, Prabhu, Shenavi, Parsees and other advanced classes".

SHAHUJI TO SYDENHAM: 'NO REMEDY EXCEPT COMMUNAL REPRESENTATION'

Kolhapur

September 1918

My Dear Lord Sydenham,

I have to thank Your Lordship for championing the cause of the dumb millions of India. Your close acquaintance with India and especially with Bombay, which is the political storm-centre of the country, has enabled Your Lordship to gauge the situation correctly and to see the fallacy of applying the Western principles of equality to the priest-ridden and caste-divided illiterate millions of India. The Deccan has been for centuries groaning under the tyranny of the Brahmin priest, who has seized supremacy in every way in religious as well as secular matters, politics, commerce, education, banking, etc and so on. The masses of the country are not, therefore, free agents and unless special precautions are taken to safeguard their interests they are sure to fall an easy prey to the tyranny of their Brahmin masters. Communal representation is the only

in favour of Brahmin candidates whose caste-men know all the tricks of threatening, cajoling or inducing them. There is no remedy except communal representation, for a limited number of years at least. The elections for the Councils, Municipal and Local Boards are instances in point in which a Maratha very rarely succeeds.

SECONDLY. The Congress agitation forced Government to enlarge the Councils under Morley-

Minto-Scheme. The Congress has up to this time devoted its energies to further the cause of the Brahmin bureaucracy and the British Government has also unwittingly played into their hands. The Congress has closed its eyes to the needs of, and done nothing for, the submerged classes, and the aims of their leaders are to strive to keep down the masses to perpetuate the bureaucratic rule of their community. Tilak's organ, Kesari, is condemning free and compulsory primary education and the Maharaja of Darbhanga is opposing tooth and nail in the Council of Behar any scheme of popular education. This is one done with no other object but the preservation of the

despotism of their community. And if, Government persists in refusing communal representation the result will be to flood the Councils with the Brahmins, whose ideal leaders are the two worthies who barefacedly oppose the interests of communities other than their own. This is sure to degrade the position of the non-Brahmins more and more. Communal representation is, therefore, necessary to counteract all such tendencies.

THIRDLY. It might be urged that Government will nominate members from the Maratha and other backward communities if they do not succeed in the general election. But I think that this expedient will not be very useful. Such a nominated member generally lacks the confidence which a successful fight at the poll gives. He is, moreover, most likely to play into the hands of those the poll gives. He is, moreover, most likely to

(Contd. on next page)

(Continue from page 1)
 play into the hands of the powerful priestly bureaucracy. He may not care for the interests of a community which does not elect him. Moreover, the very fact that he is a Government nominee takes away from him the value of advocacy, however disinterested it may be. The Brahmin bureaucrats are in the habit of accusing nominated members of being partisans and slaves of Government and thus try to lower such members in the popular esteem. An election through a limited communal electorate will create confidence in the Councillors who will be more and more self-reliant. And this the Brahmins do not want and hence their opposition to communal representation is due to this fear.

FOURTHLY. I may quote an instance to show how the Brahmin bureaucracy kills self-respect. One Mr Bagal, a Maratha LLB, was a Mamlat-

subordinates are to join with his enemies and bring him into trouble.

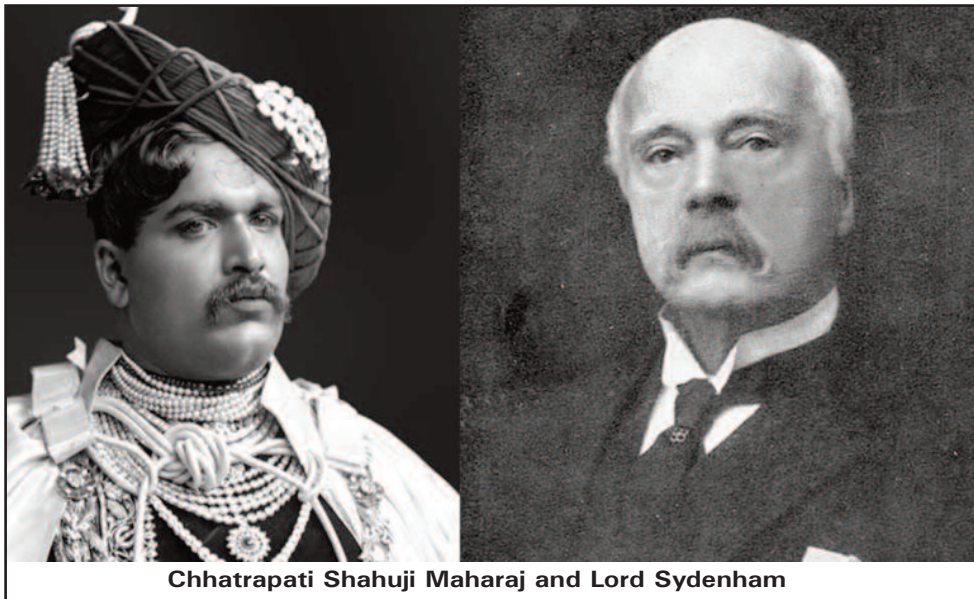
FIFTHLY. The principle that majorities have no need of separate representation does not hold good in a province where a selfish minority is likely to get the power, which is sure to be used to hold the majority in perpetual vassalage. The Maratha community is numerically very strong in the Central Division. But it is weak as the number of men of independent views is very small. It can of course boast of a very small number of legal practitioners. The few, that now practise, realise that the whole weight of the Brahmin bureaucracy will be thrown against them if they resist and therefore young men are unwilling to begin practice at the bar. There is not, nor will there be, in my lifetime at least, a single Maratha pleader in the whole of the Bombay Presidency. This shows the necessity of some special provision for the numerically

ultimately to submit to Brahmin influences and sacrifice their loyalty.

I, for myself, have done my best to free completely my subjects from the tender mercies of the village Kulkarni, Bhat (ritual priest) and Joshi (hereditary village astrologer). The services of the first are commuted and are replaced by paid agency mainly recruited from non-Brahmin ranks who were specially trained for the work in anticipation of the change. By a proclamation the rayats are informed that they need not employ the village priest or the astrologer who will have no claims against them if they do not employ him. Thus liberty of conscience is given them. In the same way liberty of action is also given to them by abolishing the hereditary rights of the village artisans whose inefficient work was very dearly paid for, by a portion of the produce. I have also cancelled the rules that pressed very

touchable classes to remain so, because a new mixed caste is seen springing up as a result of illegitimate connections between the two castes of Brahmins and Marathas, as the two castes are touchables. I tried to bring Mr Gandale to court for making such defamatory statements but no one dare take up the prosecution. This fear of the Brahmin bureaucracy is not entertained by the merchants or such other people alone but it haunts even Princes. I crave your Lordship's indulgence for a little piece of personal boasting. I am the only Prince who is openly fighting against the Brahmin bureaucracy although I do realise their power. They do not come forward themselves but they instigate the subjects against their Prince whose black side only the Brahmin bureaucracy exposes.

The best way to break down this citadel of Brahmin power is to grant communal representation, not

Chhatrapati Shahuji Maharaj and Lord Sydenham

dar here and that time he was very enthusiastic in the cause of the masses and was against the Brahmin supremacy. But when he left service and commenced to practise at the courts, he found it expedient to change his angle of vision in order to curry favour with the Brahmin Judges and Magistrates and now he is noted Brahmanophil in public. He dare not give expression to his real feelings. Mr Latthe too, after commencing practice at the bar, has become altogether moderate in his attacks against the Brahmins. He was a zealous advocate of non-Brahmins. Many a time I have found to my mortification and chagrin that orders against the interests of the Brahmin bureaucracy are intercepted or were so watered in the passage that they became useless. The reason was that the Brahmins were in possession of the records and they can quote precedents to support Brahmin claims and can suppress the precedents that will go against them. Even high British officers and non-Brahmin States are powerless against the Brahmin bureaucracy. They dare not make any move lest the Brahmin press will raise a howl against them and they are afraid of the higher officers whose Brahmin assistants take precious care to have them prejudiced against innovation. This has come to such a pass that the British officer or State who dares to go against the Brahmins is looked upon as foolish or imprudent; for he forgets that he is standing on a very slippery ground. His Brahmin

strong Maratha community to secure an adequate representation of their grievances. It is difficult to realise the tyranny to which the millions of Marathas are subjected. In the villages, as Your Lordship knows, the Kulkarni or the village accountant reigns supreme and none dare raise his voice against him. The village priest and the astrologer and their castemen are looked upon as Gods and the villagers have to feed them and pay them fees equally on joyful and sorrowful occasions. The secular and religious bondage is so very complete that the Maratha can hardly think for himself much less act for himself. But for the inborn loyalty of the Maratha, the wily Brahmin would have made a tool of him in his reasonable acts. It must be said to his credit that although the Maratha was never the recipient of any special favours at the hands of Government, he has ever remained loyal. To refuse communal representation to such a community who have been profusely shedding their blood on the fields of battle in the three continents in the cause of the empire is tantamount to consigning these faithful people to the tender mercies of their hitherto oppressors. The Councils will be flooded with Brahmins who will have a dominating voice in the affairs of the departments handed over to them. All these departments will be exploited to the advantage of the favoured community and to the prejudice of the real supporters of Government. The non-Brahmins will have

Shahu and Ambedkar at the conference of the Dakshin Maharashtra BahiskritVarg Parishad in Mangaon, Kolhapur, 1920

heavily against the Mahars and Mangs and Ramoshis who were described as the criminal tribes. The restriction upon their movements resulted in preventing them from taking to trade and forced some of their members to take to dishonesty and violence. By the way I may mention that the Boarding Institute for the untouchable classes named after your beloved lamented daughter is quite flourishing. I am sending a photo of the building from which Your Lordship will see that its inmates do not despise manual labour as they were apt to do when they took to books.

Very few can realise the influence of the Brahmin bureaucracy as your Lordship does. Being very strong in every branch of the service, high or low, it has its way and means to keep other communities down, who have to submit to their exactions and dare not raise a protest even when flagrant injustice is done to them. A merchant of Kolhapur was cheated by a Brahmin pleader. When asked to prosecute the latter, the former said that he had no chance of success as the judges were Brahmins, the Police were Brahmins, the clerks were Brahmins and that instead of getting any redress of injustice he would make himself a marked man and that he would have to bear the consequences of Brahmin revenge. Even when I asked him to prosecute the pleader he begged to be excused and refused to move in the matter. Similarly one Mr Gandale, a Brahmin, preached in public that it was good for the un-

only in the Councils but also in all branches of the service, high or low. Whenever a chance occurs, preference should be given to qualified non-Brahmins. It will not do to appoint a few non-Brahmins in important places. This remedy is worse than the disease. Such an office is between the anvil of his Brahmin staff and the hammer of the similar staff of the higher office. His staff forces him to take measures even against the interests of the masses and the poor fellow has to bear the responsibility. The remedy lies in granting proportionate communal representation in the subordinate and clerical staff also. Recruitment for the posts of the lowest clerks should be made from non-Brahmins and for this purpose a list of eligible candidates from those communities should be maintained, and appointments made from among them until the non-Brahmins get a percentage of posts in proportion to their numerical strength.

In the educational department also the Brahmin bureaucracy comes in. All the school-masters are Brahmins. The Brahmin bureaucracy here is not like the priestly bureaucracy. In priestly bureaucracy not only caste but learning is also necessary. A learned Brahmin becomes a priest. In the Brahmin bureaucracy it is the caste alone that is required. However low, wicked, unhealthy, immoral a man he may be, being a Brahmin, he is supposed to be higher than a Prince or a General or an Admiral or

(Contd. on next page)

Akali Dal's View on Agriculture Legislation defies its own Legacy

Alliance compulsions seem to have altered its mode of Politics

This year Akali Dal is completing hundred years of its existence. It emerged from the Sikh Gurdwaras liberation movement against the British supported Mahants. It also fought valiantly for the liberation of the country from the British Raj. Even after independence, when the Nehru led Congress government did not yield to its demand for language based Punjabi Suba, it fought a long battle. Even after the creation of the present Punjab in 1966, it kept on struggling, among others, for the demand of the transfer of Capital city of Chandigarh to Punjab, settlement of water dispute as per the interpretation of riparian law and transfer of the left-out Punjabi speaking areas to Punjab. Since then major plank of Akali politics has been regional interests of the state with major emphasis on agrarian issues of the Jat Sikh peasantry that vastly constitutes its support base.

Almost at the time the present Punjab was carved out, the government of India undertook a major initiatives what called India's Green Revolution for making India self-sufficient in food production. Given the vast area of irrigated agriculture land and its hard working farmers, Punjab was the obvious choice for intensified cultivation. In its special drive for development of agriculture, from the fourth plan onwards, the Central government allocated proportionally higher amount of central funds to Punjab. In terms of per capita plan outlays, Punjab got more than Haryana, Maharashtra, West Bengal and Bihar. However, on industrial front, barring some agro-processing industry, the state did not get adequate share of public sector industry. On this count, the Akali Dal continued to register its protest against central government. It remained equally

vocal in raising the issues of farmers of Punjab. It hardly missed any opportunity to raise voice against non-remunerative prices of agricultural produce. A stage was reached where grievances of Akali Dal got coalesced and it blamed the Centre for discrimination against Punjab, casting aspersions on the Congress, as it was in power in at the Centre - New Delhi - during that period.

For the first time Akali Dal is leaning towards market oriented agriculture policy. It is working against its own legacy of demanding state support for the agriculture sector. On the issue of Centre's ordinances amending key legislation relating to agriculture it has gone totally with the Centre. It has endorsed Modi Government's move to amend Agricultural Produce Marketing Committee (APMC) and the Essential Commodities Act with twin objectives of allowing farmers to sell produce anywhere in the country and introducing contract farming whereby buyers can offer assured price to the framers at sowing time. Ignoring the advice of prominent agriculturalist economists, who argued that the move was inimical to the interests of small and marginal farmers, who are in vast majority and who are backbone of the party, the Akali Dal Badal has gone with market ethos. The cardinal issue here is that agriculture as we all know is on the state list and therefore, Central government's move to legislate on a subject in the state list could not be taken kindly by a regional party like Akali Dal. In the period before the onset of militancy and after militancy came to end, Akali Dal remained steadfast in demanding the creation of a truly federal structure in the country, giving more autonomy to the states. This time Akali Dal Badal has let it go even as at declaratory

level it still remains committed to federal structure.

It is baffling to find Akali Dal reducing the debate to the issue of Minimum Support Price (MSP) and in the process assuring that it will be continued. To entertain the view that MSP will be continued, while already there are moves to the contrary, is problematic. Widely discussed Shanta Kumar Committee, way back in 2015, gave a clear cut verdict against procurement by Central government, even as procurement was mere 6 % of the total. With rice and wheat stocks of India overflowing no one can be sure whether MSP will be continued in the long run.

There are 22 crops covered under MSP while only few are purchased that also in selected areas. It is a common knowledge that government agencies not making purchases, the prices which farmers are offered by the private buyers, invariably are considerably less than MSP. Even as MSP has been fixed and Central agencies are there to make purchases, the prices of farmers' crops are continuously rigged by private players with connivance of government officials.

Before reposing faith in market one should take due note of current practices where prices are continuously rigged despite government being in the field to protect farmers interests. Leaving farmers to the market forces will be catastrophic because farmers just cannot retain stock to avail favorable market conditions. Their economic conditions force them to 'throw' the produce when ready, whatever the price.

In fact the Akali Dal Badal has undergone a tremendous change in the recent years. In the aftermath of militancy discarding identity issue, it adopted moderate template of poli-

tics and contested 1996 Lok Sabha and 1997 Assembly elections in this mode, stitching a pre-poll alliance with BJP. It inaugurated an era of consociational politics to which it remains committed since then. The Akali Dal-BJP combine was voted to power consecutively in 2007 and 2012. Never before, Akali Dal registered successive electoral victories. Its loss in 2017 assembly elections and poor performance in 2019 Lok Sabha elections, notwithstanding, paradigm of moderate politics still navigates Akali politics.

The current political outlook of the party is largely guided by the consideration of preserving Akali-BJP alliance at any cost. The BJP is well entrenched at the national level, with no indication of any alternative emerging in near future. Therefore, Akali Dal does not want to disturb the equation, as its urge to remain politically relevant does not allow it opt out, to pursue its core agenda away from its alliance partner BJP. Interestingly it is happening when Punjab Congress, under the stewardship of Minister Amarinder Singh has largely been transformed to a regional outfit, out to usurp regional agenda which traditionally remained the domain of Akalis. It remains to be seen how moderated Akali Dal approaches next assembly elections in Punjab, to face regionalized Congress.

Dr. Kuldip Singh

Professor (Retired) of Political Science
Guru Nanak Dev University

(Continue from page 2)

any learned man of another caste. The Brahmin bureaucracy for ages past had ordered that no non-Brahmin should be taught anything, even the three 'R's' [reading, writing, arithmetic]. The consequence is almost all the colleges and high schools are for Brahmins though they are cosmopolitan. There are all Brahmins in them. Untouchables are not allowed to come in their precincts. Some other castes are allowed but their percentage is 1 to 100. Again I say there should be communal representation in service as there must be in councils at least for another 20 years. If no step is taken in that direction it will not be correct to say that the Princes rule India or I may even say that the British ruled India but on the contrary it will be right to say that Brahmins rule India. Communal representation is the only remedy. If communal representation is not granted to the non-Brahmin communities in Maharashtra, all this trouble of Politi-

cal Reform will end in strengthening the Brahmin bureaucracy at the expense of the really loyal and faithful subjects of the Government.

The Shankaracharya of Kolhapur (Dr Kurtkoti) is a learned man, but I must say that at heart he is a Brahmin of Brahmins. The other day he presided at a meeting held to support the Durbar in their action of doing away with Kulkarni and the president refused to communicate to me the resolution passed at the meeting to request the Durbar to investigate the conduct of the Kulkarnis and to give relief to a certain extent to the people who had to suffer at their hands. He has now openly joined the extremist Congress. As a religious head he ought not to dabble in politics; but a Brahmin is very rapacious and wants to be supreme everywhere. Even such an educated person like Mr Rajwade, who poses to be a great historian, is partial to his own caste and so envious towards other castes, that he has published some false and defamatory

matter about the Chandrasenika Kayastha Prabhu caste and the Mohamedans. Of course they are going to take steps against Mr Rajwade but I only refer to the incident in order to show you the Brahmin character. I should have very much liked to speak and discuss these matters personally with Your Lordship, but my only chance to do so seems to be if I am sent up by Government like the Maharaja of Patiala.

This letter has become very lengthy and I must now close, not, however, without making apologies to Your Lordship for its unusual length, for which my only excuse is the gravity and urgency of the situation and the momentous issue involved.

May I request Your Lordship kindly to convey my respectful remembrances to Lady Sydenham, and with warm regards.

Believe me,

Yours Sincerely,
[Signed]

PS: I hear that Sir John Hewett is coming over here in India. May I request Your Lordship kindly to send to me a note of introduction to him?

I herewith enclose a few copies of my letter so that you may please give one to Sir John Hewett and Sir Valentine Chirol and, if you think it unobjectionable, to Mr Montagu, with a request to all in my behalf to treat this as confidential as I do not want my name to come forward.

Your sincerely,

Forward Press also publishes books on Bahujan issues. Forward Press Books sheds light on the widespread problems as well as the finer aspects of Bahujan (Dalit, OBC, Adivasi, Nomadic, Pasmanda) society, culture, literature and politics. Contact us for a list of FP Books' titles and to order. Mobile: +917827427311, Email: info@forwardmagazine.in

Ambedkar Times (www.ambedkartimes.com) Reproduces: Shahu: A Crucial Link between Phule and Ambedkar

[Originally Published (NOVEMBER 25, 2016) in FORWARD Press <Email: info@forwardmagazine.in >
With thanks and due acknowledgements]

In his short reign of 28 years, Shahu succeeded in introducing radical social and legal reforms that had far-reaching consequences for the marginalized and the dispossessed. In the process, he also took the mantle from Phule and passed it on to Ambedkar

LALITHA DHARA

Who and what were the influences on Shahu? What were the ground realities when he came to power? What was the driving force behind his reforms? What were his historic limitations? A modest attempt is made to understand Shahu, the revolutionary ruler of Kolhapur.

Shahu was formally adopted and declared the heir to the Kolhapur throne in 1884 when he was barely 10. His coronation was held in 1894

Shahu (11 years old)

at the age of 20. Between his adoption and coronation, he was privately tutored by a kind, just and liberal-minded Englishman, Stuart Fraser. In addition to politics, economics, science and the languages, one of the texts that Shahu was made to study was the book Letters to an Indian Raja by Mama Parmanand, a friend and confidant of Mahatma Phule. The letters contained in this book, among other things, refer to Shivaji as a leader of the peasants and Akbar as a just ruler. It is believed that this text made a deep impact on the young Shahu. He was also taken on three very extensive tours covering the whole of India. A tour of his own princely state was also arranged for the future ruler, exposing him to the ground realities. During these trips he interacted closely with peasants, shepherds and such other common folk. Being sensitive and compassionate by nature, he was deeply affected by the stark poverty, caste oppression and exploitation that Indians, in general, and his subjects, in particular, had to endure. These tours provided him with a first-hand experience of deprivation and broadened his horizons.

In 19th-century Maharashtra,

Brahmins were in a dominant position economically, socially and culturally. They alone were in a position to access and take advantage of the modern, Western educational system and administrative mechanism that the British government was gradually introducing all over the region. They had a stranglehold over the administration, education and professions and tended to exclude everyone else. They cleverly and selfishly tried to project society as a binary – high-caste Brahmins and low-caste Shudras. There was a rarefied atmosphere at the top of the caste pyramid as more and more sections were being pushed down. This included the royalty, which was below the Brahmins in the hierarchy.

When Shahu ascended the Kolhapur throne in 1894, this was what he encountered in his own state – so much so that he perceived the monopoly of the Brahmins in his administration as a more immediate threat to his survival than the overarching rule of the British. The influence and activities of the Satyashodhak-Samaj, founded and led by Ma-

h a t m a Phule and Savitribai Phule during their lifetime, was on the wane. There was no

grassroots non-Brahmin movement to challenge the domination of the Brahmin class. The Chhatrapati's royal powers too were limited rather than absolute, as he was a vassal prince under the ever-watchful eye and control of the British rulers. He could not afford to antagonize the latter as the threat of annexation was like a sword dangling over him and his state. His scope for manoeuvre was thus restricted.

Very early in his royal career Shahu got into a major scuffle with the Brahmin class in what came to be known as the Vedokta controversy. In the year 1889, once while he was having a bath, Shahu discovered that the palace Brahmin priest who was supposed to perform the complete Vedic rites in honour of the king was actually short-changing him by performing the Puranokta rites, meant for the Shudras. Shahu was enraged

and declared a full-scale war on the Brahmins' caste arrogance. This seemed to be the starting point of a journey that led to far-reaching socio-legal reforms meant to unseat the Brahmins from their traditional power base and elevate those from the Backward Classes to those positions.

Soon after this incident and the conflict that followed, he announced his revolutionary manifesto of 50 per cent reservation for the Depressed Classes in government jobs. He quickly progressed from a personal sense of outrage to a general sensitivity and awareness of the sufferings of those on the wrong side of the caste divide. He didn't stop at mere awareness; he put his ideas into practice by enacting the most radical laws to topple the hierarchical caste structure and dislodge the Brahmins from their high perch. This is how he made history and carved a unique place for himself.

Phule: Convergence and Divergence

Of course, one could clearly see the stamp of Phule in all that he rose – and chose – to do. Phule had critiqued the brah-

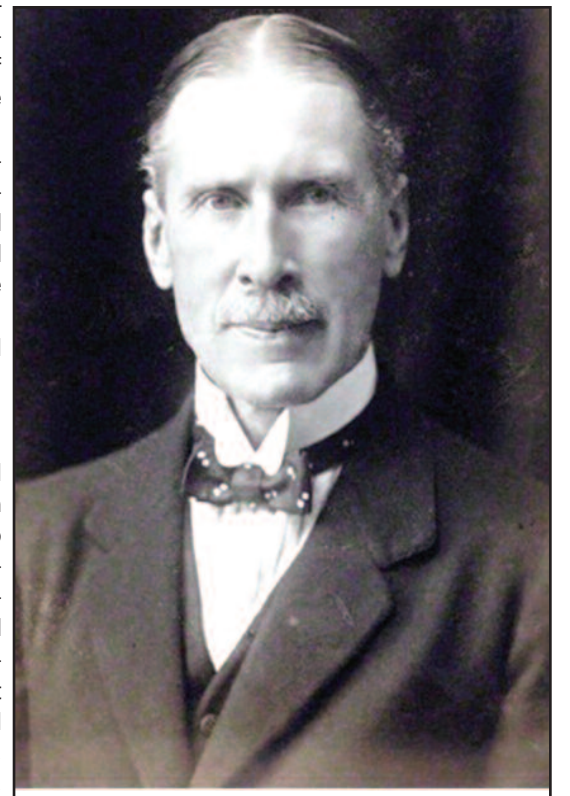

Shahu, around the time of his coronation (1894)

manical, patriarchal caste system that subjected women, Shudras, Ati-Shudras to perpetual slavery and ignorance. Phule had issued a call to these very sections to oppose the machinations of the Brahmin shetji\bhatji – priest, feudal lord, moneylender – deadly combine. To that end, education of the sup-

pressed masses was the first step. He fostered the hope that the brahmanical caste structure could be dismantled through education of and united action by the oppressed. Shahu furthered Phule's educational agenda, universalized primary education, and tried to eradicate untouchability, liberate his people from Brahmin priests and break the back of the Brahmin bureaucracy but he couldn't go the whole hog despite having the advantage of royalty. His royalty was in any case under the control of the British. With the latter keeping an eye on him like hawks and with a hostile administration, comprised mainly of Brahmins, cramping his style, his options

were severely curtailed. In fact, towards the end of his reign, Shahu, with his radical stance and practice, had managed to antagonize his political opponents – the Brahmin class – to such an extent that they began to spread canards about him. He had to rally behind the foreign rulers to counter this attack. This included denial of any links with the SatyashodhakSamaj and gravitation towards the Arya Samaj. The latter, which rejected caste distinctions but main-

Sir Stuart Mitford Fraser (1920)

tained the sanctity of the Vedas, was more acceptable to the British than the anti-establishment outfit, SatyashodhakSamaj.

Unlike Shahu, who was quite high up on the caste ladder, Phule was of peasant stock and a Shudra to boot. There was no way Shahu could have matched the radicalism of Phule. While the latter would settle for nothing less than a complete destruction of the brahmanical caste system and priestly mediation, Shahu was content to replace Brahmin priests with priests from other communities. His royalty also coloured his vision, circumscribing his project. He seemed to reject Brahmanism and yet aspired to it, not just for himself. Despite these limitations, the measures he undertook to blunt caste distinctions, erase untouchability, educate the masses took on a momentum which even he could not have foreseen. He had managed to awaken the downtrodden folk and raise their aspiration to being part of an egalitarian society. He wholeheartedly supported the latter even while he sought to protect his own class interests. Fortunately, the two processes were complementary. In the end, the social forces he

(Contd, on next page)

Shahu: A Crucial Link between Phule and Ambedkar

(Continue from page 4)

had unleashed went beyond him and his princely state.

Ambedkar: Shahuji's Legacy and Beyond

Shahu was an ardent admirer of Dr Ambedkar and a staunch supporter of his leadership of the Depressed Classes. Ambedkar, in turn, revered him and considered him to be the benefactor of the masses and a champion of their causes. Babasaheb was quite impressed by Shahu's policy and practice of positive discrimination. When Ambedkar became Law Minister post Independence, he furthered Shahu's socio-legal reforms like Backward Class reservations, codification of Hindu Law by making them applicable to the whole of India. However, there was a crucial difference between the two. While Shahu was a king, Ambedkar was an "Untouchable" with all that the term implied. It is hardly surprising that Ambedkar was a lot more stubborn when it came to his agenda of annihilation of caste.

Ambedkar's analysis and understanding of caste was unique and

their egalitarian approach. All three had experienced humiliation at the hands of Brahmins and were rational enough to relate their personal trauma to the larger structure of caste oppression. All three transcended their personal experience to generalize and acted upon that generalization. All three believed that education of the depressed classes was the key to their liberation. They expressed the same sentiment in different words. For Phule, education would open the doors to "Tritiya Ratna", an inner perception, which would help people understand and fight their exploitation. Shahu encouraged his people "to learn, to unite and to fight for their rights". Ambedkar urged people to "educate, agitate, organize" to reclaim the human personality.

Shahuji's Legacy of Laws and Reforms

Notwithstanding their commonalities, all three viewed the world from different rungs of the caste ladder. Among the three, Shahu's situation was qualitatively different. By virtue of being a king, he was

gle that grew to make a permanent mark in the social ethos of Maharashtra.

Among his contributions, three pieces of legislation stand out as pioneering work, without precedence or parallel. One, the 50 per cent reservation for Backward Classes; two, the universalization of primary education; and three, the prevention of cruelty to women – all of which have found an echo now, post-independence, in the form of reservations, the Right to Education Act and the Prevention of Domestic Violence, Act, respectively, after much dithering and lobbying.

Phule, Shahu, Ambedkar: Gender Revolutionaries

On the gender question, too, there was much that the three social revolutionaries shared and contributed.

Phule, Shahu and Ambedkar had, intuitively and otherwise, realized that there existed an unholy nexus between the institution of caste and patriarchy – that the two were intricately and intrinsically related, that they upheld and reinforced

About the Author

Lalitha Dhara is a retired academic. She was the head of department, Statistics, and vice-principal, Dr Ambedkar College of Commerce and Economics, Mumbai. She

has researched and authored a number of books, including Phules and Women's Question, Bharat Ratna Dr Babasaheb Ambedkar and Women's Question, Chhatrapati Shahu and Women's Question, Periyar and Women's Question, Lohia and Women's Question, Kavya Phule (English translation of Savitribai's first collection of poems).

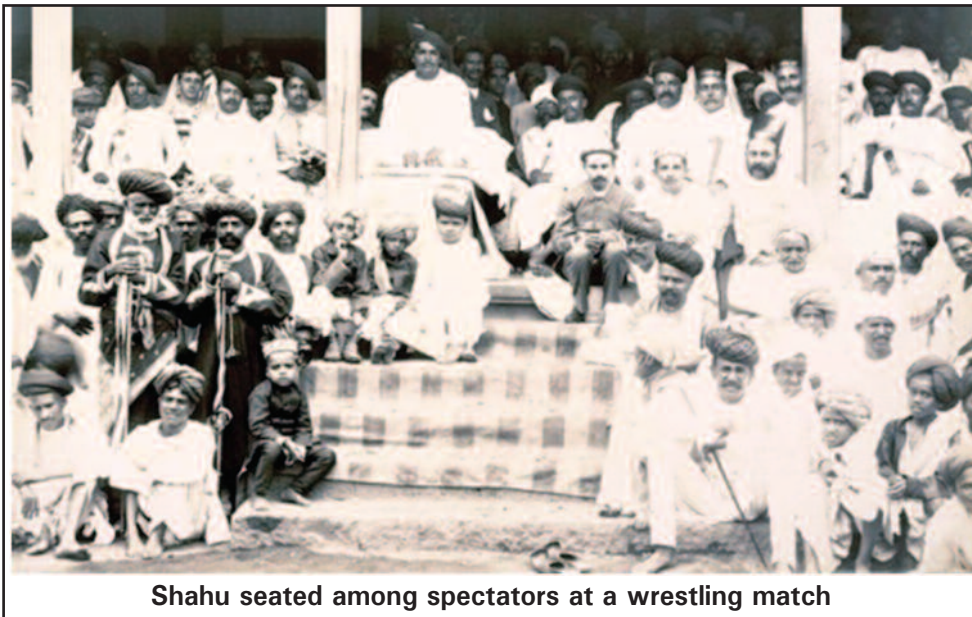
system and domestic violence, and legalized inter-caste and inter-religious marriages and widow remarriage. He was equally sensitive about the subtle ways in which sexism operates.

He issued orders against verbal abuse of women, especially during the Holi festival drunken revelry. He granted "adult" status to women above 18 years of age, the same as for men. Ambedkar granted women Constitutional guarantees of equality, argued for women's control over reproduction and ensured paid maternity leave for women workers. Ambedkar had correctly understood and appreciated women's contribution to social production and reproduction. He also tried his level best to obtain for them their inheritance rights.

Shahu was a crucial link between Phule and Ambedkar,

the two doyens of the non-Brahmin, women's emancipation movement that swept through 19th/early 20th-century Maharashtra. He took the mantle from the one and passed it on to the other. Herein lay his historic, revolutionary and gender-sensitive contribution.

Forward Press is both India's first fully bilingual (English-Hindi) website and a publisher of books focused on Bahujan-related issues. These books shed light on the widespread problems as well as the finer aspects of the Bahujan (Dalit, OBC, Adivasi, Nomadic, Pasmanda) community's literature, culture, society and culture. Contact us for a list of FP Books' titles and to order. Mobile: +919968527911, Email: info@forwardmagazine.in

Shahu seated among spectators at a wrestling match

original. Ambedkar saw it as a graded hierarchy in which castes are arranged according to an ascending scale of reverence and a descending scale of contempt with no scope or hope of the different oppressed castes coming together to fight the system. He fundamentally differed from Phule in this respect, as the latter believed that Stri, Shudra and Ati-Shudra could all come together to unitedly fight Brahmanism. Having no hope that this would ever happen, Ambedkar chose to leave hierarchical Hinduism and embrace egalitarian Buddhism, taking his followers with him.

Phule, Shahu and Ambedkar had many things in common personally. All three were English-educated and influenced by Western, liberal thinkers. Phule was deeply influenced by Thomas Paine's Rights of Man. Ambedkar was an ardent follower of John Dewey, a leading intellectual, humanist and one of his professors at Columbia University. Shahu loved and respected his guru, Fraser. He also admired the American missionaries, particularly Dr Wanless and Dr Vail, and their humanitarian work among the downtrodden masses, as also

perched fairly high on the caste ladder. What started as a prestige issue for Shahu in the **Vedokta controversy** turned into a war against Brahmanism, which, to his eternal credit, spread to embrace all those below him in the caste rung, to form a truly inclusive society. He did this in his own unique style, by intervening at both ends of the caste spectrum, namely by reducing the dominance of the Brahmins within the government and simultaneously providing more and more opportunities to the Backward Classes to educate themselves and rise through the ranks of the state hierarchy. His strategy for the non-Brahmin upper castes – along with Jains, Muslims and Christians – was less direct. He encouraged these castes to develop themselves fully under their own trusted caste leaders. He encouraged different caste hostels. He went out of his way to blunt caste differences by encouraging inter-caste dining, marriage, etc. In the process, he carved a special place for himself in the social history of Maharashtra and won the title of Rajarshi and "The pillar of social democracy". He also provided that crucial link in the non-Brahmin strug-

Shahu (1912)

one another and that it was difficult to say where one ended and the other began. They also observed that brahmanical, patriarchal caste order sought to keep women and "low castes" in a perpetual state of slavery and subordination in order to reproduce itself. So they addressed these very sections. Phule famously called for the unity of Stri, Shudra and Ati-Shudra to overthrow this oppressive order. According to him, they had nothing to lose but their chains! All three reformers tried their utmost to provide relief to these sections and to improve their status within the system while they were simultaneously engaged in its overthrow.

Thus while the Phules opened schools for women, started a widows' home, arranged for widow remarriages, Shahu made and enforced powerful laws against the devadasi

Shahu ji Maharaj: The Saviour King of the Backwards and Dalits

[Ambedkar Times: Reproducing from FORWARD Press (Email: info@forwardmagazine.in) with thanks & due acknowledgements]

About 115 years ago, Shahu ji Maharaj introduced 50 per cent reservation for the first time ever in India. He belonged to the Kunbi caste (a backward caste). He took several steps to break the back of brahmanism. Remembering him on his death anniversary is Dr Siddharth

Shahuji's bust installed at his palace in Kolhapur (FP on the Road 2017)

SIDDHARTH

In the brahmanical tradition, "Ramrajya" is the ideal kingdom and Ram is the greatest ruler ever born. But subjects of the Ramrajya had to follow the varna system. In other words, the Shudras and the Ati-Shudras had to serve the dwijs, and women were had to be subservient to men. Violation of the tenets of the varna system invited death and the king, Ram, himself executed the sentence. In contrast, the Bahujan-Sraman tradition witnessed many kings who upheld justice and worked for public welfare in every sense. They devoted their lives to the arduous task of dismantling the varna and the caste system, and the elaborate structure of discrimination based on it. Shahuji Maharaj was one of them. He concretized the dreams of Jotirao and Savitribai Phule. Shahuji was anointed the king of Kolhapur on 2 July 1894. Soon, he was loosening the stranglehold of Brahmins on the administration and society. On 26 July 1902, he took a path-breaking step – something no one had even imagined. Amid stiff opposition from the Brahmins, he implemented 50 per cent reservations for Dalits and the Backwards in educational institutions and in government jobs in his state. This was the first instance of caste-based reservation in modern India. That is why Shahuji Maharaj is often described as the father of modern-day reservations. Later, Dr Ambedkar incorporated the pioneering initiative of Shahuji Maharaj in the Indian Constitution. The Constitution mandated reservations for Scheduled Castes and Scheduled Tribes, but the decision on OBC castes was kept open. The OBCs got reservations on 16 November 1992, about 45 years after Independence and 90 years after Shahuji made the provision for his subjects.

In 1894, when Shahuji took over as ruler, Chitpavan Brahmins had

monopolized most of the positions in the administrative set-up of Kolhapur. Brahmins occupied 60 of the 71 senior administrative positions. There were only ten non-Brahmins among the 500 clerks. Following the implementation of Shahuji's reservation policy, only 35 Brahmins were left among the 95 administrative officers in 1912.

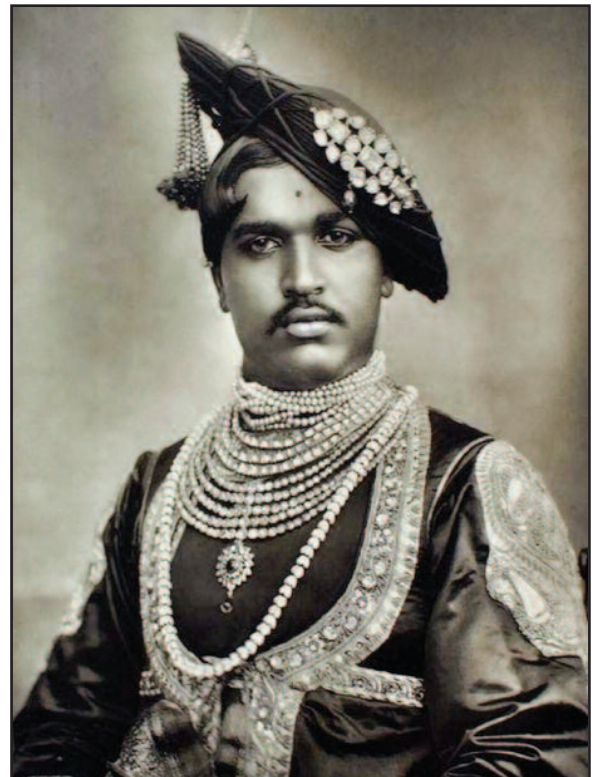
Shahuji was in complete agreement with what Phule wrote in his Gulamgiri:

"Without education, wisdom was lost, without wisdom, morals were lost, without morals, development was lost, without development, wealth was lost, without wealth, the Shudras were ruined, so much has happened through lack of education."

Shahuji Maharaj took upon himself the task of combating ignorance and lack of education among Dalits and the backward castes. By as early as 1912, he had made primary education compulsory and by 25 July 1917, he had made it free. He was the first Indian ruler to do so. Like the Phule couple, he laid great stress on women's education. He opened schools in all villages, each to serve a population of at least 500 and up to 1,000. In 1920, he established a free hostel named Prince Shivaji Maratha Free Boarding House.

We all know that the brahmanical Peshwa rule had led to Brahmin dominance in every field of life – religious, political, economic and social – in Maharashtra. They were in control of almost everything. With the provisions of 50 per cent reservation and free and compulsory education, Shahuji aimed at ending that dominance. He also decided to dismantle the brahmanical supremacy on religion. On 9 July 1917, he issued a declaration that the income and the assets of religious institutions in Kolhapur belonged to the government. He also ordered that Marathas (a backward caste) be appointed priests in temples. In 1920, he established a school to train priests in conducting religious rituals. We all know about Dr Ambedkar's Hindu Code Bill, but few

of us are aware that Shahuji Maharaj also passed a Hindu Code Bill on 11 November 1920, ending the stipulation that Hindu succession laws would be governed by the Mitakshara School of Law. Mitakshara is Vijnaneswara's commentary on Yajnavalkya Smriti and broadly rules that women cannot inherit the property of their families. It imposes several conditions and restrictions. Shahuji also brought to a close the tradition of assigning villages to Brahmin priests, Shahuji took a series of steps to ensure that the Untouchables (Dalits) were treated on a par with others and to improve their living conditions. Until 1919, no Untouchable could get treatment in a hospital. In 1919, Shahuji issued a declaration that any Untouchable could visit a hospital and get treatment. In the same year, he issued another order outlawing discrimination in primary and high schools and in colleges against students on the basis of caste. Besides ensuring that Dalits got a foothold in government service, he also issued an order that said Dalit

A young Shahuji Maharaj

government employees should be treated with dignity and respect, and that government offices should be free of the practice of untouchability. "The officers who are unwilling to follow this order should resign within six months," the order said.

He outlawed two obnoxious traditions, thus bringing about a sea change in the position of Dalits in society. First, in 1917, he abrogated the archaic Balutdari system, under which an Untouchable was given a small piece of land and in return, he and his family had to render all kinds of services to the entire village without any compensation. Second, in 1918, he promulgated a law putting an end to the oppressive Vatandari system and introduced land reforms to enable Mahars to become owners of land. This ended the economic slavery of Mahars to a great extent. The pro-Dalit Kolhapur ruler, with obvious pride, told a vast assemblage of Dalits in Manmad in 1920: "I believe you have got an emancipator in Dr Ambedkar. I hope that he will break your chains of slavery." He not only

Shahuji's statue outside his palace in Kolhapur, Maharashtra (Photo: FP on the Road 2017)

showered praises on Ambedkar but also helped him complete his education abroad and make politics a weapon for the emancipation of Dalits. Shahuji's efforts to secure equality and justice for the Backwards, Dalits and women earned him the ire of the Chitpavan Brahmins of Maharashtra. Numerous efforts were made to humiliate and run him down. Ordinary Brahmins hating Shahuji can be understood. After all, he had ended their dominance in society. But what was painful was that people like Balgangadhar Tilak and Sripad Amrit Dange, a founding member of the Communist Party of India, also brimmed with anger and hatred towards him. Tilak fought a running battle with him.

Born into a Kunbi (Kurmi in North India) family on 26 June 1874, Shahuji Maharaj became the ruler of Kolhapur when he was just 20 and ruled the state for 28 years. He was the grandson of Chhatrapati Shivaji and the son of Aapasaheb Ghatge Kalgalkar. Yashwant Rao – as he was called in his childhood – lost his mother when he was just three years of age. Anandibai, the queen of Kolhapur, adopted him on 17 March 1884, and the title of Chhatrapati was conferred on him. In June 1902, the Cambridge University conferred on him an honorary doctorate of law. He was the first Indian to receive the honour. He was honoured with the title of Rajashri at the 13th national convention of the Akhil Bharatiya Kurmi Mahasabha held in Kanpur from 19-21 April 1919. He was also a recipient of the titles of GCSI, GCMVO and MRES.

This great emancipator of the Backwards and Dalits breathed his last on 6 May 1922, aged 48. But the lamp which he had lit, inspired by Phule, is illuminating our lives even now.

Translated by Amrish Herdenia

Valedictory address delivered by Shri Jagjivan Ram, Union Minister for Food, Agriculture, Community Development & Cooperation, at the Fifth Indian Cooperative Congress on Monday, the 4th December, 1967

Shri Brahm Perkash and friends:

I deem it a privilege to be present amidst you this afternoon after a long duration, to say a few words. I am not speaking here as a Minister incharge of the Department of Cooperation, but as one who wants to be very much interested in the Cooperative Movement and as one who understands that the idea of Cooperation is a concept for giving real life to the society.

The success or failure of the Cooperative Movement should not be judged in terms of monetary losses or gains but by the extent to which the spirit of Cooperation is imbibed not only among the members of cooperative societies but also in the society as a whole.

I would call a cooperative venture a success even if it incurs monetary losses provided the spirit of Cooperation is present. I shall deem a cooperative venture a failure even if there is a sizeable monetary profit if the spirit of Cooperation is lacking.

Long before the laws relating to cooperatives were enacted or the government thought of promoting Cooperative Movement the spirit of Cooperation existed in Indian society in the fields of agriculture and in industry. Small cultivators having 2-3 acres of land to whom it was not profitable to maintain a pair of bullocks set up a cooperative. Each one of them maintained one bullock and they alternatively used to work with two bullocks in the field of each other. Hundreds of examples can be quoted to illustrate the zeal of the artisans in cooperative effort though no law had been enacted for setting up cooperatives. There was a time when the spirit of Cooperation existed and the whole village was functioning like a cooperative. This social consciousness existed not because there was legislation but because the spirit of Cooperation permeated the whole village and the society. Our ultimate objective is the establishment of a society based on cooperative endeavour and spirit. If the cooperatives have to achieve that objective, you will have to set your goal at a high level - a noble goal - to be achieved in course of time.

When we talk of Cooperative Movement, we should not think only in terms of the cooperative Acts that were enacted. It has had a chequered career in different parts of the country and the growth has been rather unusual not speaking in terms of the coverage as from the point of view of achieving the objective. The whole idea of the Cooperative Movement is to pool limited resources to undertake production or distribution with a view to eliminate some of the malpractices that grow in a capitalist society. The success or failure of the Cooperative Movement has to be judged in that context also. What is the difference between a cooperative sector and a corporate sector? We have to bear in mind that the success or failures should not only be judged by those who are in the Movement but also by those who are outside. What is the difference between an enterprise or productive activity undertaken in the corporate and in the cooperative sector? How do they differ in regard to the consumers, the producers and the employees who work in them? We find that if the exploitation of the employees working in an undertaking run by a cooperative society is of the

same degree as that of the employees of a company run by the corporate sector, I should imagine the purpose of the Cooperative Movement has not been served. If the consumers of a particular commodity produced by cooperative has the same complaint as the one who consumes the same commodity produced by corporate sector, then I should imagine the performance of cooperatives has not been good. There is no doubt that a small group of people who combine together in the form of a cooperative society gain certain advantages. But, there are some fundamental values which I regard necessary for them to fulfil if it should be a successful cooperative.

I personally feel that the cooperative sector should expand cooperatives

and its labours should be to cover the entire distribution system to serve a majority of the population in the country. All the restrictive practices, whether they are due to vested interest, or monopolists or due to conventional, factors will have to be removed. Leaving aside a small number of cases which bring disrepute to the whole Movement, I am quite conscious of the efforts and high level of understanding shown by the leaders of the Cooperative Movement in the country. I am standing before administrators of cooperative societies and it should be their labour to find out where the weaknesses are and to remove those. We should not wait for orders from above to point out the weaknesses. There should be a self-search. When we are running an undertaking on cooperative basis, the workers in that undertaking must be made partners in that undertaking and not treated as employees working in companies. Many countries had to enact legislations to give an effective voice to the employees running an undertaking even in the corporate sector.

Apart from what I have said above, I feel there are many fields where the cooperatives stand successfully. They have done some good work in the field of agriculture and are helping the peasant. But, they will have to maintain a high standard. Even in the industrial sector where they have done good work, we feel that much more has to be done to make them really cooperative. Then, there are a large number of industries which have to be brought in the cooper-

ative sector. I shall be glad to encourage them.

Ever since I took over the Ministry of Food and Agriculture, I have been trying to make available more credit to agriculture. I have been emphasising that commercial banks should have a greater base in the field of agriculture. I understand that I have succeeded in changing the outlook of the commercial banks. Because if we have to make available more credit to agriculture, commercial banks will have to come into the picture. In the course of time we can get more and more credit from the commercial banks. Now, I feel fully satisfied that it will be possible to divert 10 per cent of the total deposits of the commercial banks towards agriculture and a major portion of that will pass through the cooperative sector. This will provide greater opportunities for the Cooperative Movement to expand their activities not only on traditional lines but also on other lines. Therefore, it is all the more necessary that the Cooperative Movement should be based on a sound footing.

Complaints have been heard that some of the cooperatives have become closed compartments. It is primarily your concern to see how far and in what manner the situation is to be remedied. We should not lose the opportunity. I would like the Cooperative Movement to stand on its own feet and take some measures keeping everyone's interest in view.

For that purpose, we have to recruit a large number of skilled technical personnel.

Today, we are short of them. Rational arrangements for recruitment of staff will have to be made by yourself. There should be wider scope for selection and recruitment of the technical staff. In certain States, it can be on the lines of All India Services. You have to make recommendations yourself and you have to take actions and decisions yourself. It is the question of implementing the recommendations by the Cooperatives. When this is done, I am sure you will succeed.

Another important aspect which is creating difficulties for us is the realisation of advances. Realisation of the instalments should be done yourself. Instalments are long overdue in a number of cases. I found that those who have limited resources are more prompt in repayments than those who have better resources. Leaders of the Cooperative Movement have to find a solution to this problem. Some of these instances have come to my notice as Minister incharge of Agriculture and Food and it causes me great concern.

There is demand for fertilizers. I noticed that fertilizers are lying in the ports, because the cooperative societies are not in a position to lift them. I am concerned because my whole programme of agriculture suffers.

Another difficulty is that the credit given to the farmers is not availed because they have been defaulters in payment of earlier instalments. At this stage, it becomes very difficult for me to find other farmers who can take this loan. By this, the national interest suf-

fers. I am telling these things to you to illustrate how the performance of cooperative societies ultimately affects the national interest in the matter of agriculture.

It becomes necessary at times to emphasise that agricultural production should in no case be allowed to suffer. I would further like to stress that the entire distribution work should be assigned to cooperative societies. While saying this, I know that there are some malpractices prevalent in these agencies. I would rather say that these malpractices have 'crept' into societies in some local areas. We must develop some supervisory machinery at the State level, so that all these malpractices could be eliminated. If they are there, even in a small measure, the whole atmosphere gets vitiated.

A word about the Food Corporation, or inter-State trade. There are, as you know, certain restrictions on movement of cereals and foodgrains. In some cases, the restrictions are on Government to Government basis. There are certain commodities on which there is no restriction or it exists in a very small measure. The cooperatives can meet it.

So far as procurement is concerned, the cooperative marketing societies are working very effectively. I feel that the Food Corporation should function in close coordination and in collaboration with the cooperative institutions.

I am aware that the cooperative societies are not able to function as effectively as desirable not only due to lack of finance but also due to lack of trained personnel. In retail distribution, the cooperative societies will be able to play a very important part in a large number of villages and other places. We should have such types of organisations as could function in a competitive way.

Another thing that comes to my mind is the cost consciousness. It is human nature that when one has any stake in a particular thing, the cost consciousness comes in automatically - be it the national sector, or the cooperative sector. This is not easy to acquire. Unless the tendency develops from the very beginning, it is difficult to get it later. At the earliest possible occasion, we should throw away the crutches. Unless this cost consciousness gets due importance, the Movement will always have to be looking for support from outside agencies. Only then, would the Movement be able to stand on its own feet.

In our present economy, which is a mixed economy, all sectors - the public sector, the private sector and the cooperative sector - have come to stay. There will naturally be competition in between the different sectors. Any sector can develop and survive only if it acquires cost consciousness, economic management, efficiency and prudent handling. For achieving this, you will have to train and recruit a large number of technical personnel, accounting staff etc. I know that you have taken steps to meet these in a small measure. You will now

(Contd. on next page)

NEERAJ PAUL
+91-99683-69972
Email: neerajpaul@hotmail.com

BABU JAGJIVAN RAM AS AGRICULTURE MINISTER

"The growth of the national economy is, in a way, the growth of agriculture itself. And development of agriculture in a rational way is, to a considerable extent, the promotion of social justice for the weaker sections". - **Babu Jagjivan Ram**

Babu Jagjivan Ram was Minister for Food and Agriculture from 1967 to 1970 and Minister of Agriculture and Irrigation from 1974 to 1977. In his tenure, he heralded the Green Revolution and made India self-sufficient in food. He was convinced that the growth of national economy rests heavily on growth of agriculture, and he was of the opinion that self-sufficiency in India's agricultural economy should be achieved as quickly as possible.

He was responsible for formulation of new policies for food production and procurement. Crop production was taken to new heights by adoption of improved agricultural practices, improved water management practices, expansion of agricultural credit and development of

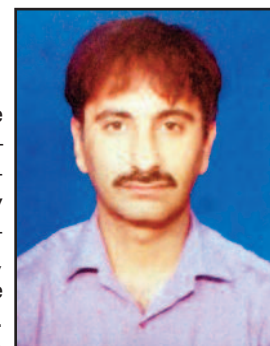
marketing and storage. For the well-being of farmers, he introduced price support policy. He helped built up a buffer stock of foodgrains. As a result of

price support and procurement, the import of food-grains was stopped, and India became self-sufficient in food-grains. Distribution of food-grains from fair price shops was maintained with a view to safeguarding interests of consumers. Another important decision was channelising the import of tractors through the state owned Agro Industrial Corporations. Huge profits being usurped by importers at the cost of farmers was stopped.

The various policy initiatives and programmes launched during his tenure improved the well-being of farmers as

well as of the consumers. Development of animal husbandry and dairying, inland fisheries, improving the forest cover etc. were also given emphasis during his tenure. He also elaborated on the need for introducing machinery in agriculture.

He organized the Public Distribution System to ensure availability of food to the masses at a reasonable price. The integrated approach helped to turn the country into a food-surplus nation.

NEERAJ PAUL
+91-99683-69972
Email: neerajpaul@hotmail.com

Socialist Vision - A Practical Necessity

Agriculture Minister Jagjivan Ram has emphasised the inescapability of a socialist approach in solving India's socio-economic problems.

In a message to the Peoples' Forum for Radical Socialism Mr. Ram expressed the view that "the historical situation in which we are placed makes socialism the best means for our eco-

nomical and social advancement, for removing poverty and for bringing out freedom from exploitation of man by man".

Socialism, he added, "has become not only a vision but a practical necessity." It was not on account of dogmatism that the country was wedded to it. As for the 20 Point economic programme, he thought it will transform the

basic social structure. Even while transforming the social structure along progressive lines, it ensured a simultaneous increase in overall national production.

Thus, Mr. Jagjivan Ram added, "it resolves the dilemma of the past in which a choice was posed between social transformation and the immediate need to increase production. He had no

doubt, however, that new forces of social change to set the country firmly on the path to a democratic socialist society will be released only through the proper implementation of the programme.

Source Courtesy:

Women on the March, Volume 20, 1976

Issued by the Women's Deptt. AICC,

New Delhi

MONEY FOR PUNJAB AGRICULTURAL DEVELOPMENT APPROVED

Source Courtesy:

Daily Report, Foreign Radio Broadcasts, Issues 126-130 (1968)

Delhi Domestic Service in English 1530 GMT 30 Jun 68 B

The center has sanctioned 710 million rupees for the development of agriculture in the Punjab. According to PTI this was stated by Union Food Minister Jagjivan Ram at a meeting of members of Panchayat Samitis (village committee) and district officials at Rupar today. The amount will be given to farmers as loans. The minister also said that

for the next year Punjab will get 750 million rupees. Punjabis living abroad will be allowed to send tractors duty free as gifts to their relatives.

The Food Corporation of India has launched an operation to clear speedily the wheat stocks lying in the open or in improvised godowns in Punjab and Haryana. The operation is expected to be completed in a week's time according to a

spokesman of the corporation. He said in Chandigarh today that the railways are moving about 14,000 tons of wheat to other states daily. Truckloads of wheat are also being dispatched daily to Hapur in Uttar Pradesh. He said the operations are being carried out on a war footing. He denied that there has been any damage to the stocks from the monsoons.

The Food Corporation has purchased over 1 million tons of wheat in Haryana and Punjab to be sent to other states.

Valedictory address delivered by Shri Jagjivan Ram, Union Minister for Food, Agriculture, Community Development & Cooperation, at the Fifth Indian Cooperative Congress on Monday, the 4th December, 1967

(Continue from page 7)

have to do it on a larger measure. Naturally, we will have to find resources to be spent for this purpose.

I do not know what resolutions have been passed by you. I did not have the time to go through them as I was held up in Parliament. I imagine that I will agree with most of your resolutions on self-regulation, self-reliance and so on.

I would like to say that there are a large number of friends in the Cooperative Movement whose first and last activity is Cooperation. I know myself some of my personal friends who have no other activity except Cooperation. But, there is a feeling that politics is very much mixed up with it.

De-politicalisation does not mean that a man in politics cannot be in the cooperative field. People at different political persuasions may be there. It only means that politics should not be brought into it.

I would like to say that the leaders of the Cooperative Movement should take action to locate the weaknesses and remove them. If they do so, there will be no necessity for Governmental interference at all. The question certainly arises

as for the reason that a large amount of public funds are invested in the Movement. I am not suggesting anything. Again, I will leave it to you to consider what measures you would suggest to protect this.

I am aware of some of the deficiencies noticed in the actual operations. Here comes the question as to whether it has been checked at the time of advancing credit that the money advanced to a particular person will be used for the purpose for which he has taken in it. It cannot be provided in any legislation, but it can only be ensured by objective functioning by the people in charge. No regulation can help it.

I know many cases where persons who are holding certain positions are able to get loans from the cooperative institutions.

I would like that some assessment as to what percentage of the advances allotted for some purpose has been utilised for that purpose by the persons to whom advances were made. Why I am concerned about this is that if it is taken for agricultural production and has not been utilised for that purpose, our calculation that so much money has

been invested for the development of land or seeds etc., will go wrong. But, even if the amount has not been utilised by a person for that purpose, he may not be considered a defaulter. Therefore, the cooperative societies should not only concern themselves as to whether the instalments have been paid but also see that the advances have been spent for the purpose for which they were drawn. I wanted you to consider this and suggest remedies.

I am thankful to you for giving me an opportunity to meet the leaders of the Cooperative Movement of this country and some friends from other countries. Cooperation has become a universal concept. Whether it is a capitalist country or a socialist country, Cooperation finds a place. The social imbalances can be eliminated by the onset of Cooperation.

Whether one believes in the capitalist system or in the socialist economy, it is the spirit of Cooperation. If it is not there, the purpose is not served. Therefore, Cooperation is necessary whatever the system one may have. Ultimately, our objective is to end all sorts of economic exploitation. We have to see whether the

Cooperative Movement serves the social purpose for which it was meant. Production is necessary for certain social purposes. If the production does not serve this purpose, the production itself may create such a problem by creating social imbalances, which will adversely affect the production itself, whether it is in the cooperative sector or the national sector.

As I said, Cooperative Movement is an ideal to achieve where you have a fellow feeling and a spirit of appreciating each other's difficulties not only in prosperity but also in adversity. That should be your Cooperation.

The way your function was organised has impressed me very much. Though rain has caused some inconvenience, it has helped in Rabi production. It was a good omen for this Congress when nature favoured us and gave us much desired rains.

I thank you for having invited me and given me an opportunity to meet you and discuss some problems with you which are pressing and might be pressing you. I wish you all success.

Source Courtesy: Proceedings of the Fifth Indian Cooperative Congress New Delhi, December 2-4, 1967

Babu Mangu Ram Mugowalia has become a household name among the SCs of Punjab. He was the main force behind the emergence of historic Ad Dharm movement in the pre-partition Punjab. It was the Ad Dharm movement that paved the way for the emancipation and empowerment of the lowest of the low not only in Punjab, but also became a role model for the radical Dalit movement throughout India. Babu Mangu Ram Mugowalia stood with Babasaheb Dr B.R Ambedkar like a rock during latter's struggle for separate electoral status for the Depressed Classes (later on designated as Scheduled Castes) at the London Round Table

Remembering Babu Mangu Ram Mugowalia

Prem K. Chumber

Editor-In-Chief: Ambedkar Times & Desh Doaba

conferences. Again it was this very Dalit movement that gave them a counter-public in the form of their distinct religion called 'Ad Dharm'. In the Census of 1931, around half a million SCs returned themselves as followers of the newly established Ad Dharm religion. Another equally great achievement of the Ad Dharm movement was that under the able leadership of Babu Mangu Ram Mugowalia, it contested Punjab Provincial assembly elections in 1937 & 1946, which made the SCs of Punjab equally an important stake-holder in the state legislature, perhaps for the first time in the history of the political power structure of the colonial India. This movement has its headquarters at Jalandhar city and was financially supported by Seth Kishan Das of famous Botton Mandi where Babasaheb Dr B.R Ambedkar gave his first electoral address on October 27, 1951 as a prelude to the first general election in Independent India. The next day Babasaheb held mock parliamentary at the campus of DAV College Jalandhar where he addressed the students and the faculty together. In fact, the tremendous response to the call of Babasaheb Dr B.R Ambed-

kar from the politically mature land of Punjab was the direct outcome of the fertile political ground prepared by Babu Mangu Ram Mugowalia. The Ad Dharm movement began its long journey from the first mammoth Jalsa (conference), which was organized at the Ad Dharm school ground of Mahilpur town of Punjab.

Babu Mangu Ram Mugowalia played a dominant role in chiseling the distinct markers of the separate Dalit Qaum identity in Punjab. He restored them their lost heroes, Gurus, rich cultural heritage and brought forth an urge to become rulers themselves. It was this very urge which got further sharpened under the stewardship of Babasaheb Dr B.R Ambedkar. If one has to make sense of Dalit consciousness and Dalit social mobility in Punjab one has to refer to the great pioneer work done by Babu Mangu Ram Mugowalia that he commenced immediately after returning from America after going through hard times at places on foreign lands. The forum of "Ambedkar Times" and "Desh Doaba" remember to Great Ghadri Baba Babu Mangu Ram Mugowalia

Chhatrapati Sahu Ji Maharaj

Every backward class should know the Chhatrapati Sahu ji Maharaja,

because every Scheduled caste person in is under his obligation. In fact the whole of India is under the obligation of this great man.

If Sahuji Maharaja had not sponsored Babasaheb Ambedkar, India would not have had a Messiah, a saviour to bail majority of the Indians out of a stagnant social situation, a permanent low Socio-economic situation.

Chhatrapati Sahu ji Maharaja belonged to the Kurmi caste of the Backward class. He was the father of Reservation. Casteist Periyarists of Tamil Nadu are falsely claiming that they are the Founders of the reservation.

Jeevan Kumar Malla
91-94426-08416

Dear Bahujan Brothers
Every backward class should know the Chhatrapati Sahu ji Maharaja, because every Scheduled caste person in is under his obligation. In fact the whole of India is under the

obligation of this great man.

If Sahuji Maharaja had not sponsored Babasaheb Ambedkar, India would not have had a Messiah, a saviour to bail majority of the Indians out of a stagnant social situation, a permanent low Socio-economic situation.

Chhatrapati Sahu ji Maharaja belonged to the Kurmi caste of the Backward class. He was the father of Reservation. Casteist Periyarists of Tamil Nadu are falsely claiming that they are the Founders of the reservation.

Let us look up with gratitude towards the great work of Chhatrapati Sahu ji Maharaja for the Bahujan community who were deceived in the name of caste.

- Shahuji Maharaja built a large number of hostels for the Non Brahmin students and provided all from temple revenue.
- In his kingdom, schools, hospitals, water reservoirs, palace and even the royal dinning was thrown open to the Non Brahmin Castes
- He helped Babasaheb Ambed-

kar to start a fort nightly journal "Mooknayak", and also helped him in his education in England.

- Sahuji started Industries, built tanks, opened schools for training of 'patils' (non-brahmin village administrators) and later cancelled 'kulkarni vatans', for which all brahmin com-

1913, with non-brahmin priests, creating hue and cry among the brahmins.

- The Trade Union Movement in India was started by Mahatma Phule and Lokhande who were the pioneer of the labour movement in India. We have to remember that they were not

's historic speech in Mangaon near Kolhapur on 15th April 1920, where he introduced Dr. Ambedkar to the Dalits as their own leader. In this meeting he pronounced Dr. Ambedkar as the leader of Dalits and expressed the hope that Ambedkar would liberate them, and one day be leader of whole of India.

- Chhatrapati Sahu ji Maharaja used his lifelong rule to carry out all sorts of experiments to annihilate the caste structure,

- The high caste Hindus blamed Chhatrapati Sahu ji Maharaja activities.

- Chhatrapati Sahu ji Maharaja started non-brahmin priesthood condemning ancestral brahmin's priesthood. This was the victory of Mahatma Phule's movement

- Chhatrapati Sahu ji Maharaja ended the ancestral rights of the brahmins priesthood

Congress Leader Tilak was against the Non-Brahmin movement, which was started by Mahatma Phule and promoted by Chhatrapati Sahu ji Maharaja. To oppose this Non-Brahmin movement, Tilak started two festivals. One was "Shivaji Jayanti" and second was "Ganesh festival".

Some Satya Shodhak activists that time had complained to ban the "Ganesh festival" to British Govt. But no action was taken by them.

On this historical day, Let the People's Liberation Mission of Sahu ji towards its destiny of Equality, Liberty and fraternity.

26th July (1902) in Indian History

Chhatrapati Sahuji Maharaj of Kolhapur issued orders for reservation of 50% posts in the state services for the backward classes.

only struggles for improving the working conditions of textile mill-hands but also for his courageous initiatives on caste and communal issues.

- He was the first king who advised opening of Labour Unions, saying that such Unions are necessary to keep a check on capitalists, who "are mostly Brahmins and Vaishyas".

It is noteworthy that Chhatrapati Sahu ji Maharaja started the trade unions before the Russian Revolution of 1918.

- Chhatrapati Sahu ji Maharaja

Can Internet sabotage or strengthen democracy

Internet is a new technology that can be used to realize the ideals of democracy. However, it can also be used to sabotage democracy and even create a surveillance state if people are not active and aware of its proper use. The Internet has far-reaching implications for democracy and governance because it has made communication very cost-effective and fast. It has additional novel features like flexible timing, various types of information format, both-way communication, all to all communication, one to all communication, etc. The free flow of information through the internet has empowered people and brought them on an equal communication level. There had been some attempts to regulate and restrict these features of the internet which could have diminished its potential as equalizing technology. The potential of the internet as a propaganda tool and networking channel in the election campaign was realized by Joe Trippe. He was the election campaign manager of the USA's presidential candidate Howard Dean. In 2004, he wrote a book titled "The revolution will not be televised: Democracy, the Internet, and the overthrow of everything", wherein he described how he used the internet for the election campaign of Dr. Dean for the first time in history and the future potential of the internet in organizing political activities. Dr. Dean lost the election, but a major contribution of the internet was seen in the victory of Barack Obama in 2008.

In India, the victory of Narendra Modi in 2014 was also largely due to his popularity in social media.

The Internet has served a good medium to convey the message to masses and coordinate political activities. But recently it is also posing a danger of creating virtual reality around the voter which is contradictory to the reality. In 2016 elections for USA president, Russia is suspected of massive computer hacking and consequently sabotaging democracy in favor of Donald Trump. Massive analytic power and a lot of data stored by social media platforms can identify people who can be swayed. Although here also the vulnerable people are who live more in virtual reality than thinking critically. Targeted advertising can influence these people, which can be sometimes critical for victory. TV and print media have also played a similar role in educating people as well as misinforming people to build a specific mass opinion. But the internet is more powerful than traditional media in strengthening as well as in sabotaging democracy. Recently Cambridge Analytica Ltd has also played a role in helping political parties in the analysis of social media profiles and designing targeted propaganda. There is a danger that for small countries and less evolved democracies, the owners of social media giants like Facebook, Twitter, WhatsApp, etc can assume undue proportion vis-à-vis their actual position. But the solution to such danger had been aptly given by Erich

Schmidt in a conference at New Delhi. In this conference in 2013, then IT minister Kapil Sibal expressed apprehensions about hate speech and mis-propaganda on social media getting viral which can cause riots and eventually instability of government. Eric Schmidt then said, "answer to bad speech is more speech".

Making a virtual reality by misinformation or illogical arguments will require far more effort than destroying it, as the right information and logical arguments are more convincing. Governments also have far more resources than opposition or minorities, so it shall not be difficult for governments to dispel such mis-propaganda. In fact, restricting the flow of information by governments pose bigger dangers to democracy, by tilting the balance of power towards the

ruling class. World over, recently the democratically elected governments are perceived to follow anti-people policies in favor of the rich or the corporate world. Noam Chomsky had theorized that sometime after revolutions against monarchies, another ruling class has emerged which have hacked democracies. This ruling class control means of production in capitalist economies, as well as control perception of masses through media. The opinion of the public is manufactured according to the convenience of the ruling class, resulting in the election of representatives who are controlled by corporate lobbies. The entry of the internet in communication has broken the spell created by traditional media. Information coming through the internet, not only awakened people but also connected them to organize the revolutions we had seen recently. Arab-spring in the Middle East countries and Anna Hazare's movement in India can be seen as a result of social media spreading the truth as well as connecting people to rise in unison.

Unlike the traditional media, the internet does not have a central or feudal control so far. Therefore, it will help in the flow of information without designs; and people will have access to more and more information. This enhanced transparency may make governments apprehensive of protests. The frequent protests are a sign that the present form of democracy which has evolved with traditional media is incompatible with increased transparency and connectivity afforded by the internet. Maybe

in the future, new technologies can be leveraged to make democracies more participatory. India has already leveraged upon electronic voting machines to conduct its massive election timely and cost-effectively. At the administration level also, e-governance is bringing more transparency, accountability, and integrity. The direct benefit transfer scheme of the government of India has eradicated massive corruption going on the public distribution systems. The online banking system has checked the tax avoidance. Many public services are being offered online day by day, which is helping to strengthen the rule of law and making the lives of citizens easy. But we also see resistance in middle-level administrators against rolling out e-governance. PLRS (public land records society)

was entrusted to digitize land ownership records in Punjab which took 10 years to digitize and make it available to the public online. Almost at the same time, the Rajasthan government also started digitization of land records and completed it within 2 years, although Rajasthan has more land and fewer resources. The delay in Punjab was due to massive commission coming to administrators as there was a lot of illegal possession of the land and real owners even did not know about the land in their name. Even the patwaris (clerks) held public protests against making these land records (FARD) available online. The often-given argument against e-governance is the apprehension that computer files get corrupted. Accidental corruption of computer files is far less likely than the manual file handlers of the present system. In a book titled "governance for growth of India" written by Abdul Kalam in 2014, he mentions explicitly that paper-based governance is more vulnerable to fraud than e-governance. In fact, e-governance brings transparency along with it which diminishes the arbitrary discretion of administrators in the present system. Transparency is the perfect antidote of corruption, as also said by Gabriel Garcia marquis in his Nobel winning book, that "cockroaches cannot survive in the light" The cockroach of corruption will be killed by the photons flowing in the internet optical cables. Julian Assange, the founder of Wikileaks, had exposed large scale violations of human rights by the USA army, through making public, the

records of their wrongdoing. For enhancing financial transparency in governance, Barack Obama promised during his election campaign that records of every dollar of his government will be available

Dr. Jagdish Rai

Assistant Professor
Institute of Forensic Science and Criminology
Panjab University, Chandigarh (India)
E-mail: jagdishrai@pu.ac.in

online to say "google every dollar". Contrary to promise, we know that the Pentagon does not have records to show even to the US government for its trillions of spending. On the other hand, citizens' privacy had been breached in mass surveillance in which NSA deployed computing and Internet bandwidth equivalent to 8 times of the rest of the world. People have to demand that they will watch the government rather than the government watch people.

The real e-governance will have to be demanded by people rather than governments rolling it on its own. There are activist groups working on various aspects of this technology itself like freedom of the internet, protecting privacy in browsing. Hopefully, people will start demanding real e-governance, eventually making it an electoral issue. The communication over the internet has new dimensions that can strengthen or sabotage democracies. Using the internet, the representative form of democracy can be phased out with all participatory democracy. The representative form of democracy was devised because of limitations of logistics at that time like all people cannot be housed in the parliament building, not all people have the knowledge to deliberate upon the issues of governance, people also do not have time to come to the house. But over the internet, everybody can talk to everybody without coming to one building, without being active at the same time. The online and SMS voting for a contestant in TV reality shows may prove as an experiment for future forms of democracy. There already exist mechanisms to ensure that one mobile number is associated with one individual, like in Aadhaar card. GPS locations, OTP based security, and CCTV live camera booths are relied upon by the banking system for confidentiality and authenticity of financial transactions. These technologies around the internet can be used to build an all participatory democracy, called e-Democracy.

The corona pandemic has added to the reasons for experimenting with e-Democracy. For example, Russia is considering online voting and Canada has held virtual parliament. The potential and pitfalls of embracing technology in democratic processes have long been contemplated upon by many. At this juncture of history, people shall also know more about it, for maintaining and perfecting democracy.

“I am not a BANDID QUEEN” FEMALE ROBIN HOOD PHOOLAN DEVI TELLS THE WORLD

“I was not born a bandit. There are no bandits in my family,” says Phoolan Devi.

“It was not born a bandit. There are not bandits in my family,” says Phoolan Devi.

“It was society that turned me into one. Because I was born in a poor family and from a low caste, I was subjected to degradation and dishonor. She told the World Dalit Convention.

“In my backward village in Uttar Pradesh, caste discrimination was practiced to the maximum-between the pure and impure, the touchables and the untouchables.

“ We were only allowed to take water from the well later in the day after people from the upper caste had their turn and we were not allowed to bathe upstream,” Phoolan related her terrible and harrowing experience as a member of the Mallah caste, a Shudra sub-caste of boatmen, at the First Dalit World Convention held in Kuala Lumpur, on 10th and 11th October 1998.

The theme of the convention was “A New Vision Towards a Casteless Society.”

In advocating the fight against discrimination towards Indians of the lower caste, Phoolan cited her life story-one in which she suffered unspeakable acts of degradation and humiliation because “it was my destiny.... I was born to serve others.” She told the delegates. I was forced to marry at 11 to a much older man who raped and beat me. I ran away only to find that a woman without a husband “was fit only for abuse.” Even at such a tender age, I knew instinctively

that “a battle was just beginning, and it would be daily, cruel and terrible.”

I survived beatings, verbal abuses, gangrapes and ostracism but ostracism but determined not to take my own life but to go on living.

I did not join a bandit gang, but was kidnapped into one. After her bandit husband Vickram was killed, she survived to lead her own gang and claimed retribution for the wrongs done to her. Phoolan and

her gang of bandits raided villages and robbed the rich to give to the poor. “People of my caste heard all about it. If a mother wanted to protect their daughter, or a father his wife or his sister, they knew all they had to do was say to the rapist that Phoolan Devi would punish them.

“People of my caste heard all about it. If a mother wanted to protect their daughter, or a father his wife or his sister, they knew all they had to do was say to the rapist that Phoolan Devi would punish them.

“That’s why, whenever I heard it, I crushed the serpent that used to torture women. I dismembered them. It was my vengeance,

and the vengeance of all ‘women,” she recalled.

After her surrender to the police in 1983 - so that her family could live in peace - Phoolan was imprisoned without trial for 11 years. In J 994, the charges against her were withdrawn, and she was freed on parole.

Her freedom is provisional, and Phoolan is still waiting for the supreme Court’s final decision for the charges against her to be dropped.

In defending the poor and down-trodden, Phoolan has become a heroine in their eyes. In 1996, amid both popular support and controversy, she was elected to the Indian Parliament. She lost her seat six months ago, but Phoolan claimed that the election was rigged.

“People still know me as a dacoit, a bandit, but that part of my life is over. Which is bad? The crimes done to me or mine against the men that wronged me? She asked the crowd.” Sometimes, you need violence to fight cruelty, but it is a limited way. That is enough. . My personal vengeance is over, said Phoolan solemnly. My mission now is to make sure that the

degradation I suffered does not happen to others.

“I am not educated in the typical sense, but the lessons I have learnt can never be told in words.

“I visit the villages and speak to the people. I tell them that they must not follow traditions blindly.

“Traditions say that young girls must be married by 11 or 12. I tell them not to marry off their daughters so young. Look at what happened to me, “she

said addressing the convention in Hindi. “Upper-caste men come to the villages and pick young girls from low-caste poor families, and take them to be used as they like,” she continued, stressing the need for change in her community’s mindset.

It is not only women’s fight, she stressed. Men from the lower-caste community too, must unite to fight the oppression they have endured for centuries, and defend their daughters and wives against exploitation.

Phoolan emphasised the importance of education, stressing that each village should have a school and that poor people must not be intimidated away from

being educated “by words or by sticks.”

“Because was uneducated, my knowledge of the world was limited. I thought that the world ended where the fields ended and the sun drowned each night in the river.

“If I had been educated, I would have gone to the courts to fight for the land that was rightfully ours. I would not have gone into the jungle,” said Phoolan.

She believes that her efforts in advocating changes have not been in vain. “ In some of the villages I visited, I know that I have convinced them not to fight among themselves, and have learnt to settle their disputes amicably.

“I also tell them not to drink, and warn them against indentured labour. I advise them to ask for daily wages. Don’t work for monthly wages because at the end of the month, the zaminders (landlords) may not pay you. Remain free.”

Phoolan had only visited her village once since she was released from prison because “the Thakurs (from a higher caste than her) refused to allow me in.” Her family has moved to New Dehli where she now lives with her husband. Her weapons are different now, but Phoolan continues to fight against the injustices and tyranny suffered by the poor and downtrodden. Phoolan told the delegates that she was disgusted to see the majority being ruled by the minority. Is it not our own weakness that the minority rules us? She asked.

It is because the Dalits have become puppets to others, she added. Our educated people should go to the villages to explain to them the true situation. We must do something for the downtrodden and the women so that our people are united.

I will continue to fight against caste and injustices she declared. (her speech in Hindi was interpreted by Dr. Deepanker).

Courtesy: 1st Dalit World Convention, Kuala Lumpur (Malaysia)

The Ad Dharm Movement and Dr. Ambedkar

When in 1915 Dr. B. R. Ambedkar was giving final touches to his Ph.D. thesis at Columbia University in New York, a Punjabi youth, who had gone to America a few years earlier, was involved in a dangerous mission of smuggling guns from California to the Punjab for inciting mutiny in India. This Punjabi youth later became famous as Babu Mangu Ram, the founder of the Ad Dharm Movement. Mangu Ram was born in a small village Mugowal in district Hoshiarpur, Punjab on 14 January, 1886 in an untouchable family; his father was a leather merchant. As by then the doors of education had been opened to all by the British rulers, Mangu Ram was sent to the school in the nearby village, Mahilpur, but the treatment meted out to him by the Hindu teacher was far from human. Like Bhim Rao in Satara, Mangu Ram too was made to sit outside the classroom. Not only that, even the teacher would not teach him directly; he was invariably given lesson through a Muslim student. Somehow, Mangu Ram passed his middle examination and joined high school at Bajwara, a nearby town. Here too. He was subjected to the same humiliation, and was made to sit outside the classroom. One day, it rained so heavily that in spite of taking shelter under a tree, Mangu Ram was completely drenched. And when the snow-balls, accompanied by high velocity winds, fell like missiles on him, he was unable to bear it any longer. So, he ran to take shelter inside the classroom. As soon as he had entered the room, the teacher saw him, and instead of showing any sympathy, he started beating him with a stick for having come inside. Weeping and crying, Mangoo Ram went out, and somehow reached his home.

Unmindful of the insult and beating, Mangu Ram again went to the school next day. As soon as he reached there, he was surprised to see the teacher in the process of purifying the classroom by sprinkling water on the wooden table, chair and the tats on which the students used to sit. On seeing him, Brahmin teacher cried out, "Oh Chandal, you have come again".

Fearing another beating, Mangoo Ram hastened back, never to go again to the school. And that was the end of his education.

With his education coming to an abrupt end, Mangu Ram became unemployed, and bit frustrated too. In 1909, he, along with some other young men from the village, went to California, U.S.A. in order to earn some money by working in the Peach Orchards of Fresno and elsewhere in the San Joaquin valley of central California. Instead of earning money, he, however, became involved in the activities of the Ghadar Party, an international network of militant Punjabi nationalists led by Lala Hardayal. By his sheer devotion and sincerity to the cause of India's freedom, he came to be regarded as the most de-

pendable and reliable member of the organization. In 1915, Mangu Ram volunteered to be one of the five Ghadarites accompanying a shipload of guns and propaganda material headed for India. This ship was unfortunately intercepted by the British as Batavia, and was sealed. It remained sealed for nearly a year, with the five Ghadarites as prisoners inside. In the meanwhile, they were prosecuted in absentia, and sentenced to death for taking out the weapons illegally on the ship. On hearing the capital punishment, some patriot Indians in Germany decided to help the imprisoned Ghadarites.

Somehow, they managed to smuggle the prisoners out from the sealed ship, and sent them in differ-

ent directions. Mangu Ram was put in a ship going to Manila. By mistake, however, the ship reached Singapore.

Unfortunately for Mangu Ram, here he was recognized by some traitor Indians who had earlier worked for the Ghadar Party. They informed the Police. By now, for running away from Batavia, death warrants had been issued by the British Government to be executed wherever any one of them was found. Accordingly, the Singapore Police began preparing for his execution. Then a miracle happened. Just half an hour before his execution, a gentleman named Barde, whom Mangu Ram had never seen or met, came, caught him by the arm, took him out of the Thana, and putting him on the same ship in which Mangu Ram had come, he asked the Captain of the ship to sail for Manila. By the time the Police swung into action, the ship had crossed the Singapore Port Limits. Having failed to intercept the ship, the police caught hold of some drunkard; executed him to cover up their lapse, and announced that Mangu Ram had been executed. This news was later published in the Indian Newspapers.

For the next 7-8 years, Mangu Ram hid in the Philippines, and during this period he had no contact with his family as no letters could be written for fear of being intercepted. Taking him, therefore, as dead, his wife married Mangu Ram's elder brother, who

was a widower.

The validity of the death warrant issued by the British Government lapsed in 1924. Then Mangu Ram thought of returning to India. Accordingly, he came back to Punjab in

1925. Soon thereafter, Mangoo Ram be-

came involved in another kind of freedom struggle, the liberation of the untouchables, the people among whom he was born, and the people who were meekly suffering the atrocities of the Hindus. Babu Mangu Ram's association with the Ghadar Party had broadened his outlook, and sharpened his skills as an organizer. Soon he found a band of like-minded young men involved in the social work, and began organizing them in

order to liberate the downtrodden from the clutches of the Hindu social slavery.

Encouraged by the response to his ideas, Babu Mangu Ram convened a Conference at his village Mugowal in district Hoshiarpur on 11-12 June, 1926. Addressing the largely attended Conference, Babu Mangu Ram proclaimed that the Untouchables constituted a separate Qaum, a religious community like the Muslims, Sikhs and Hindus, and those they were the original inhabitants of this country. Hence, the movement was named as Ad Dharm; and its leaders devised distinctive costume, bright red turbans and shashes; coined a new sacred mantra or symbol, "So-hang" and exhorted the people to call themselves as Ad Dharmis.

The primary object of the Ad Dharm was to give the untouchables an alternative religion. Its another object was to reform the society from within. As social movement, the Ad Dharm exhorted the people to abstain from immoral practices; to lead a life of purity and piety; to discard the use of alcohol, drugs, give education to boys and girls, and to treat all men and women equal in the society. On the whole, the movement was aimed at giving the untouchables a sense of pride and dignity as members of the Ad Dharm.

The headquarters of Ad Dharm Mandal were established in Jalandhar city from where the move-

ment was organized in a systematic manner, and the devoted missionaries spread the message far and wide in the Punjab, and even beyond. Since the Mandal had accepted Sahib Shri Guru Ravidass Ji as its spiritual leader, the movement became primarily popular amongst the Chamars, and they readily adopted the nomenclature of Ad Dharmi.

At the time, Babu Mangu Ram was organizing the untouchables of the Punjab under the banner of Ad Dharm; Dr. Ambedkar was fighting a similar battle in another part of the country. Though they were thousands of miles apart, yet their ideas and methods of struggle were almost identical. Both believed that the present day Scheduled Castes are not Hindus, and that their salvation lies only in being independent of the Hindu religion.

Both believed in self-help and advocated peaceful means to achieve their goal. Both laid the greatest emphasis on 'education'. Babasaheb considered "education" the key to all progress, and Mangu Ram says that only "education can lead us to Sachkhand (the realm of truth)." Again, Babasaheb exhorted the people to follow the Three Commandments of 'Education, Agitation and Organization' to gain power. According to Mangu Ram, the poor have three kinds of power: "Qaumiat (collective solidarity), Mazhab (spirituality) and Majlis (organization)".

Within a year of its founding, the Ad Dharm movement created quite a stir in the Punjab by constant rallies and conferences, if forced the Government of the day to take notice of the problems of the untouchables. One of the reasons of the poverty and exploitation of the untouchables was the pernicious system of beggar, the system under which they were forced to live at the beck and call of others and were obliged to do a great deal of work without any remuneration whatsoever.

The Ad Dharm Mandal agitated against the system of beggar, and demanded its abolition. The Mandal also agitated for repealing the Punjab Land Alienation Act which prohibited the untouchables from buying even a small piece of land. The Ad Dharm movement reached its peak at the time of 1931 Census. As a result of their sustained propaganda, more than half a million untouchables declared themselves as Ad Dharmis.

This showed the organizational skill of its leaders. "The massive support", as says Mark Jueregensmeyer, "created political capital, and Mangu Ram used that capital in political ways. Ad Dharmi candidates stood for public offices and an alliance was created with the Unionist Party. In both instances, scheduled caste leaders supported by the Ad Dharm organization achieved public positions".

Courtesy: Dr. Ambedkar and Punjab by D. C. Ahir

SKY TRANSPORT SOLUTIONS
 ਟਰੱਕਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਕਾਈ
 ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਾਲਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਵਾਂ
PHONE: 209-855-6938

ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ

Postal Address
 Desh Doaba
 5101 Doe Hollow Pl., Antelope, CA-95843

www.deshdoaba.com
www.ambedkartimes.com

VOL - 9 ISSUE - 16
July 29, 2020

Golden State Truck Sales Inc.

ਟਰੱਕ-ਟਰੇਲਰ
 ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਿਲੇ
 ਸਸਤੀਆਂ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਤੇ ਟਰੱਕ
 ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਣ ਲਈ
 ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ

Call : Dharminder Singh
Cell : 530-870-6600
 Email: myfuturetruck@gmail.com

ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ : ਪ੍ਰੋਮ ਕੁਮਾਰ ਚੰਬਰ ਸੰਪਾਦਕ : 916-947-8920 ਫੈਕਸ : 916-238-1393 E-mail : deshdoaba@yahoo.com ਸੰਪਾਦਕ : ਤਰਸੇਮ ਜਲੰਧਰੀ

ਫ਼ਤਹਪਤੀ ਸਾਹੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਅਦਾਰਾ 'ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ' ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਰਦਿਕ ਵਧਾਈਆਂ। ਸਬੰਧਤ ਲੇਖ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਲਈ ਦੇਖੋ 'ਅੰਬੇਦਕਰ ਟਾਈਮਜ਼'।

ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਬਿਊਰੋ)- ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮਿਕ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ (2020) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤਕ 3400 ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਹਲਾਕ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। 'ਦਿ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਆਫ ਸਿਵਿਲੀਅਨਜ਼ ਇਨ ਆਰਮਡ ਕਨਫਲਿਕਟ' ਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਮਿਸ਼ਨ (ਯੂ ਐੱਨ ਏ ਐੱਮ ਏ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 2020 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਿੰਸਾ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਇਸ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਹਮਲਿਆਂ 'ਚ 1282 ਮੌਤਾਂ ਤੇ 2176 ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਯੂਐਨਏਐਮਏ ਨੇ ਇਰਾਕ ਦੀ ਇਸਲਾਮਿਕ ਮੁਸਲਿਮ ਆਬਾਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ (2019) ਦੇ ਇਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਵਾਰ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਵਿੱਚ 13 ਫੀਸਦ ਨਿਘਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬੰਦੂਕ ਧਾਰੀਆਂ ਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ ਬੰਬਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੇਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 25 ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੀ ਤੇ ਅੱਠ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਹਮਲੇ ਪਿੱਛੇ ਆਈਐੱਸਆਈਐੱਲ-ਕੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਸਲਮ ਫ਼ਾਰੂਕੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਘਟਣ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਫੌਜੀ ਬਲਾਂ ਤੇ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ ਦੇ ਅਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਘਟਣਾ ਹੈ।

ਨਾਮਵਰ ਕਾਲਮ ਨਵੀਸ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਜੀ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਅਦਾਰਾ 'ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ' ਦੁਖੀ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਛੜੀ ਰੂਹ ਦੀ ਆਤਮਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਖੋ ਸਫਾ 10 'ਤੇ।

ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਨਾ ਪਾਲੋ- ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ

ਜੇਨੇਵਾ (ਬਿਊਰੋ)- ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਬਲਿਊ ਐਚ ਓ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ 'ਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਇਕ ਮੌਸਮੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੌਸਮ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਮਾਰਗਰੇਟ ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਇਕ ਵਰਚੁਅਲ ਬ੍ਰੀਫਿੰਗ 'ਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਮਹਾਮਾਰੀ ਇਕ ਵੱਡੀ ਲਹਿਰ ਹੈ। ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਉਤਰੀ ਗੋਲਾਧਰ 'ਚ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ 'ਚ ਇਸ ਵਾਇਰਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਕਿਸੇ ਆਮ ਇਨਫਲੂਏਂਜਾ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੌਸਮ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਹਾਂਗਕਾਂਗ 'ਚ ਦੋਬਾਰਾ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਜਤਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਾਇਰਸ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਵੱਡੀ ਲਹਿਰ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨੂੰ ਫਲੈਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੌਕਸ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ 'ਚ ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਵੱਧਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੌਕਸ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਾਇਰਸ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਵਾਇਰਸ ਹਰ ਮੌਸਮ 'ਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੈਰਿਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਲੂ ਦੀ ਵੈਕਸੀਨ ਲਗਵਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਹ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Indian Grill
Indiangrillsanleandro.com
Pal343@yahoo.com
 510-878-2704, 510-332-1074 Mobile

We do Outdoor & Indoor Catering for all your Events
 1600 Washington Ave. San Leandro, CA 94577

Open 7 days a week
 Lunch Buffet : 11:00 AM - 2:30 PM
 Fine Dining: 4.30 PM - 9:30 PM

GINNY WALIA
 Law Offices. Inc
 Ginny H. K. Walia

Experienced Jury Trial Lawyer
 Featured as a legal analyst on Fox News, MSNBC and Kron 4

Tel: (408) 724-9200
 Fax: (408) 724-9202
 Toll Free: 1 (800) 379-9330

ginny@waliafirm.com
www.waliafirm.com

FAMILY LAW, CRIMINAL DEFENSE AND CIVIL LITIGATION

BAGGA JEWELERS
 916-912-8842, 916-329-8772
jewelers.Bagga@gmail.com

SINCE 1996

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਵਿੱਚ 22 ਅਤੇ 24 ਕੈਰੇਟ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਸਟੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੋਨਾ ਵੇਚਣ, ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਦਲੇ ਨਵਾਂ ਸੋਨੇ ਤੇ ਕੈਸ਼ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਸਟੋਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

Sandeep Jony Bagga

6930 65TH STREET # 115 SACRAMENTO CA 95823

MAJESTIC HOMES

Office (925) 779-1234
 Direct (925) 366-3618
 Fax (905) 219-3918
 DRE Licence- 00871752

RAMESH SUMAN
 Broker Realtor
 RCS-D TM

www.majestichomes.us ramesh@rameshsuman.com
 P.O. Box 3434, Antioch, CA 94531-3434

SAROAY INVESTMENT REALTY

Ram Saroay
 Broker/Realtor
 Business License 031035
ramsaroay@hotmail.com

39039 Paseo Padre Parkway Suite # 205 Fremont, CA 94538
 Office: (510) 742-8120, Cell: (510) 368-3983

Amrik Chand (CPA)

Phone : 510-490-8200
 Fax : 510-490-8202
 Email : achand@pacbell.net

Income Tax Preparation (Individual, Corporation & LLC)
 Payroll Services & Bookkeeping Services
 * We are in this business since 1989.
 Your satisfaction is our goal.

* Please call us for Professional & reliable services at reasonable rates.

959 Corporate Way, Fremont, CA. 94539

INDIA BAZAAR

Jai Ram Gaught

Harjit Gaught (Happy)

INDIAN, PAKISTANI & FIJIAN GROCERIES

WE ARE OPEN
7 DAYS A WEEK
9:00am to 8:30pm

RENT DVDS & BUY CLOTHES
ENJOY YOUR DAY WITH HOPES

WE ACCEPT FOOD STAMPS

CALL TO **HAPPY**

Cell: (209)-487-2127

Ph: (209) 478-0285

Fax: (209) 477-3206

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਏਅਰਲਾਈਨ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹਨ।

EVERY SATURDAY & SUNDAY SPECIAL DISCOUNT ON GROCERIES

1304-E HAMMER LANE, SUITE 12, STOCKTON CA, 95210

EMAIL: indiabazaar08@yahoo.com

INDIA MARKET

SWEETS & SPICES

CHAAT PAPDI, SAMOSA, CHAAT, PANI PURI
DAHI VADA, BHEL PURI CHAAT

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ
ਮਨਭਾਉਂਦਾ ਸਟੋਰ

ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰੋਸਰੀ
ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ

WE HAVE
LARGEST
COLLECTION
FOR INDIAN
FIJIAN & PAKISTANI
GROCERY

MUSIC, FABRIC
ARTIFICIAL
JEWELRY, SWEETS,
FRESH VEGETABLES
& MORE..

ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਹੀਰਾ

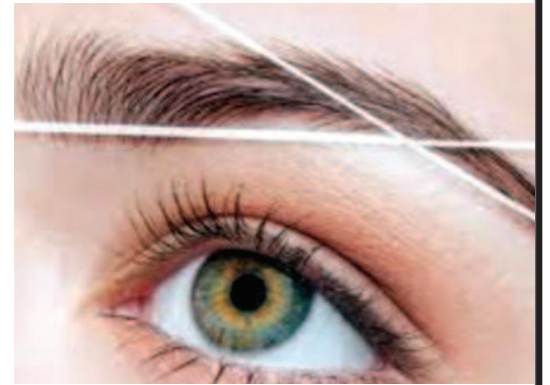

ਬਰਿੰਦਰ ਬਠਾੜ

**Super Eyebrow
Threading Now Open**

**Eyebrow Threading
& Henna Tattoo**

**7 times,
Get 8th one free!**

Inside India Market

SACRAMENTO

5203 EKLHORN BLVD
SACRAMENTO CA 95842
916- 338-5511

WALK
INS
WELCOME

ROSEVILLE

1265 PLEASANT GROVE BLVD.
100 ROSEVILLE, CA 95747
916- 786-7666

Cell :

916-798-8142

Email:

IndiaMarketRoseville@gmail.com

Raja
SWEETS & CATERING

AUTHORIZED CATERER FOR
MAJOR 5-STAR HOTELS

ITEMS SERVING

All Kinds of Sweets | Snacks
Chaat Stall | North Indian Cuisine
Fluda Kulfi Stall | On Site Tandoor

CATERING SERVICE

Wedding Ceremonies | Receptions
Birthday Parties | Corporate Events
Religious Gatherings
Picnics/Bar-B-Que

ADDITIONAL SERVICE

Warmers | Chaffing Dishes
China & Silverware
Linen Rental | Waiters
Bartenders

CONTACT US:
RAJA SWEETS & CATERING
WORK (510) 489-9100
CELL (510) 715-1619

Email: msbains@rajasweets.com
www.rajasweets.com

Find us on facebook.
rajasweetsandcatering

Follow us on Twitter
rajasweets

Kash
FABRICS

**ਪੰਜਾਬੀ ਫੈਸ਼ਨ ਦਾ
ਨੰਬਰ ਵਨ ਸਟੋਰ**

ਸਾਡੀ ਸਪੈਸ਼ਲਟੀ

ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ
ਲਹਿੰਗੇ ਤੇ ਸੂਟ ਅਤੇ ਨਾਲ
ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਮੈਚਿੰਗ ਜਿਊਲਰੀ

ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੱਪੜਾ ਵਧੀਆ ਤੋਂ
ਵਧੀਆ ਸਾਡੀਆਂ ਤੇ
ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਸੂਟ, ਦਰਜਨਾਂ ਰੰਗਾਂ
ਵਿਚ ਪੱਗੜੀਆਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖਰੀਦੋ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਿੰਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਉਰਦੂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ, ਡਰਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ
ਸੀਡੀਆਂ-ਵੀਡੀਓ ਤੇ ਡੀਥ ਵੀਥ ਡੀਥ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੁਲੈਕਸ਼ਨ ਹੈ।

ਕੋਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਅਸੀਂ ਯੂਥ ਪੀਥ ਐਂਡ ਰਾਹੀਂ ਤੁਰੰਤ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

KASH FABRICS
ONE STOP SHOPPING CENTRE
29576 Mission Blvd Hayward. Ca 94544
www.kashfabrics.com
Tel: 510-538-1138

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ 1876 ਹੋਰ ਮੌਤਾਂ, 65000 ਦੇ ਕਰੀਬ ਨਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ (ਹੁਸਨ ਲੜੋਆ ਬੰਗਾ)- ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ 1876 ਹੋਰ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦੀ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਨੇ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਹੈ ਜਦ ਕਿ 49291 ਮਰੀਜ਼ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ 1,52,320 ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਆਉਣ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵੀ ਮੱਧਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਤੇ 64933 ਨਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਕੁਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 44,98,343 ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਫਲੋਰੀਡਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਏਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿਚ ਭੇਜੇ
ਦੇ ਬੇਸਾਈਡ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਗਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਰੋਨਾ ਪਾਜ਼ਟਿਵ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਕਰੀਬਨ 300 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ

ਏਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰੀਵਰਡ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਫਲੋਰੀਡਾ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਪਾਜ਼ਟਿਵ ਆਉਣ ਸਬੰਧੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਾਉਂਟੀ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਨੀਤ ਸਟਰੀਮਲ ਨੇ ਇਕ ਈ ਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਟੈਸਟ

ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਲੂਟ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਰੋਨਾ ਪੀੜਤ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 14 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਏਕਾਂਤਵਾਸ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਗਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ।
ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਨੇ ਕੀਤੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ
ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲ

ਹੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।
ਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੇਅਰ ਲੌਰੀ ਲਾਈਟਫੁਟ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ਼ ਆਫ ਕਰਿਮੀਨਲ ਨੈਟਵਰਕ ਡਿਓਨ ਬਾਇਡ (57) ਦੀ ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸੀ। ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਇਡ ਨੇ ਹੋਮੋਨ ਸਕੁਏਅਰ ਪੁਲਿਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੇਵਿਡ ਬਰਾਉਨ ਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਇਡ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਲ ਤੋਂ ਤੋੜ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਇਡ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ 30 ਸਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਪਾਕਿ 'ਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੈਪਟਨ ਵੱਲੋਂ ਨਿਖੇਧੀ ਚੋਣਾਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਟਰੰਪ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ- ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ

ਲਈ ਕਹਿਣ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਾਨ ਹੈ ਤੇ ਇਥੇ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਨੇ 1745 ਵਿਚ ਕਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨੌਲਖਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਨੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਵਿਰੋਧ ਜਤਾਇਆ।

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ- ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮਸਾਂ 100 ਦਿਨ ਬਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਡੋਨਲਡ ਟਰੰਪ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਮੁਲਕ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਏਪੀ-ਐਨ ਓਆਰਸੀ ਸੈਂਟਰ ਫਾਰ ਪਬਲਿਕ ਅਫ-ਅਰਜ਼ ਰਿਸਰਚ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਸਰਵੇਖਣ 'ਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿ-ਜੱਠਣ 'ਚ ਟਰੰਪ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਰਣਨੀਤੀ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ 32 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕਾਂ

ਕੋਰੋਨਾ ਬਿਮਾਰੀ- ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ 'ਚ ਇਕੋ ਦਿਨ 'ਚ 284 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ- ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ (ਡਬਲਯੂਐੱਚਓ) ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਡਾਊਨ 'ਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਧਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਬਲਯੂਐੱਚਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੰਘੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਅੰਦਰ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ 'ਚ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਦੇ 2,84,196 ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਦਕਿ 9,753 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ 30 ਅਪਰੈਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿਚਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੰਕੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਸਭ ਵੱਡਾ ਉਛਾਲ 18 ਜੁਲਾਈ (2,59,848 ਕੇਸ) ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਬਲਯੂਐੱਚਓ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ ਅਮਰੀਕਾ (69,641),

ਨੇ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਵੇਖਣ 'ਚ 10 'ਚੋਂ 8 ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਕ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ 38 ਫੀਸਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਬਚਾਰਾ ਅਗਾਂਹ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋਅ ਬਿਡੇਨ ਲਗਾਤਾਰ ਟਰੰਪ 'ਤੇ ਬੜ੍ਹਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕੈਂਪੇਨ ਮੈਨੇਜਰ ਕੇਟ ਬੈਡਿੰਗਫੀਲਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਵੰਡੀ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ 'ਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ 'ਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਰਣਨੀਤੀ 'ਤੇ ਮੱਤਭੇਦ ਹਨ।

ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ (67,860), ਭਾਰਤ (49,310) ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ (13,104) 'ਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਤਾਂ ਪੇਰੂ (3,876), ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ (1,284), ਅਮਰੀਕਾ (1,074), ਮੈਕਸਿਕੋ (790) ਅਤੇ ਭਾਰਤ (740) 'ਚ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

SHRI GURU RAVIDASS SABHA (GASB)

2150 Crestview Drive, Pittsburg CA 94565
Tel : (925) 439-2355

PITTSBURG GURUGHAR CLOSED AGAIN DUE TO COVID-19

Pittsburg Gurughar remained open for Sunday services for a few weeks but because of ongoing surge in COVID-19 cases the Managing Committee is constrained to notify the entire Sangat that effective immediately the Gurughar is closed again for Sangat attendance till August 9th, 2020 (Sunday) and is rescheduled to open on August,16th, 2020 , depending on the severity of the COVID-19 conditions.

We are very sorry to share this unpleasant decision with the Sangat but had no other option but to pray for calming down this Pandemic. Community collaboration in such difficult times is vital to help keep Sangat healthy by avoiding exposures to the virus.

APPEAL FOR DONATIONS:- As the Sangat is well aware that because of no in-flow of cash donations impacted by Corona Virus the Guru ghar is also experiencing financial difficulties in the payment of our regular bills including the salary of the priests and other unforeseen maintenance repairs of Guru Ghar. Since the Sangat is the main force and the impetus behind the running of any religious institution we earnestly appeal to to please continue your kind help through your generous donations to Guru Ghar.

REORGANIZATIONAL CHANGES:- In accordance with the provisions of the By-laws of this Gurughar, the process of reorganization of the Board of Directors and the Executive Committee will be on August 23, 2020. The term of some of the current members of the Managing Committee is due to expire in August, 2020 making room for replacement with new volunteer Sewadars. Applications from new Sewadars are invited from Sangat so as to reach the Chairman by August 16th, 2020.

Gurughar members who have not renewed their membership so far are also requested to do so by paying their annual renewal fee.

We also pray for the safety of all those physicians, nurses and other workers who are fighting together by risking their lives in the forefront for treatment of the patients of COVID-19.

"NANAK NAM CHARDI KALA TERE BHANE SARBAT DA BHALA"

Chairman Jagtar Bhatia	President Shinder Paul Narabu	Sangat De Sewadar	General Secretary Dharam Pal Chonkria	Treasurer Vinod Kumar

ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਦਲਿਤਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਏ ਨਿਸ਼ਾਨਾ- ਗੜ੍ਹੀ

ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਗੜ੍ਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਕਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੱਖ ਸੁਣੇ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕਰਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਗੈਰ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੱਦ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਸਪਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਰਦਾਰ ਗੜ੍ਹੀ ਨੇ ਯੂ ਏ ਪੀ ਏ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਏਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਰਾਜ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰੇਗਾ ਪਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਖੁਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਮਾਨਸਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦਾ ਸਖ਼ਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ 8 ਤੋਂ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਭਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਬੈਠੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮੁਤਾਬਕ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪੈਸਾ-ਧੋਲਾ ਵੀ ਦੇਣ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮਰੋੜ ਕੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਲਿਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਤਿਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਮਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸੀਲਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿਤਾ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਵਾਰਸ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 28 ਜੂਨ ਦੌਰਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ 18 ਸਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਕੇ ਜੇਲ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ 16 ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇ ਤਸੱਦਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪੰਡ ਬੋੜੇਵਾਲ ਅਫ਼ਗਾਨਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੁਤਾਬਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਤਕ ਦਾ ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਤਾਬਕ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵੇਲੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਛੇੜਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਪੁਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ 28 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਦ ਜਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਤਰੀਕ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਖਿਲਾਫ਼ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 16

ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਤਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਣਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਸੇਹਰਾ ਵਾਸੀ 24 ਸਾਲਾ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਯੂਏਪੀਏ ਲਗਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲਿਤ ਪਰਵਾਰ ਅਤਿ ਗ਼ਰੀਬ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵੇਖ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਤਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸੁਖਚੈਨ ਅਤਿਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਮਰਲਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਘਰ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਪਰਵਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨੇੜਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਕਮਤ ਹੋ ਕੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਲਵਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹੀਨ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਲੰਗੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਵਪ੍ਰੀਤ ਪਿੰਡ ਸਮਾਣਾ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਆਮ ਜਿਹੇ ਗ਼ਰੀਬ ਸਿੱਖ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਲੜਕਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਲਵਪ੍ਰੀਤ ਕੋਲੋਂ ਇਕ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬੁਲਦਾਂਡਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚਾਣਕ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਵੀ ਅਤਿ ਗ਼ਰੀਬ ਪਰਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਦਾ ਵਿਆਹ 8 ਜੂਨ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦਿਹਾੜੀ ਦੱਪਾ ਕਰ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਭਰਾ ਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਮਾਂ ਘਰ ਅੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਸਿਊ ਕੇ ਕੁੱਝ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਕੱਚਾ ਮਕਾਨ ਅਜੇ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੈਂਟਰ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਹੁਣ ਪਟਿਆਲਾ ਜੇਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਹੈ।

ਲੜਕੇ ਦੀ ਮਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਬੋਹਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰੰਟ ਲਾ ਕੇ ਤਸੱਦਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੜਕਾ ਤਾਂ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਤਮਾਖੂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਲਕੇ ਭੁਲੱਬ ਤੋਂ 65 ਸਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗੁੱਜਰ ਜੋ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗੁੱਜਰ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਨਪੜ੍ਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਹਨ।

ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਸਪਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਡੀਜੀਪੀ ਦਿਨਕਰ ਗੁਪਤਾ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਕੇ ਝੂਠੀਆਂ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਬਸਪਾ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਤੋੜ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਦਲਿਤ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਸਹਿਤ ਰਿਹਾ ਕਰੇਗੀ।

ਜਾਰੀ ਕਰਤਾ- ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਲਹਾਣੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ, ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਰੋਨਾ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਢੇ 15 ਲੱਖ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਵਿਡ-19 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ 15 ਲੱਖ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਰੋਨਾ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ 14 ਲੱਖ ਤੋਂ 15 ਲੱਖ ਪੁੱਜਣ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦਿਨ ਲੱਗੇ। ਬੀਤੇ ਚੌਥੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ 48,513 ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 15,31,669 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਗਈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 768 ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਕੁੱਲ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ 34,193 ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 5.2 ਸਾਲ ਤਕ ਹੋਈ ਘੱਟ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਲਾਕਡਾਊਨ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ 'ਚ ਕਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਲਾਕਡਾਊਨ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਲੱਗਾ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਫਿਰ ਵੱਧਣ ਲੱਗਾ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 'ਚ ਔਸਤਨ 5.2 ਸਾਲ ਤਕ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ

'ਚ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ (ਡਬਲਯੂਐੱਚਓ) ਮਿਆਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੀ ਲਿਆਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 9.4 ਸਾਲ ਤਕ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ 'ਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾ 'ਚ ਮਹੀਨੇ ਕਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੱਤ (ਪੀਐੱਮ) 2.5 ਦਾ ਪੱਧਰ 10 MPCM ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਪੀਐੱਮ 10 ਦਾ

ਪੱਧਰ 20 ਚਿਰੇਨ ਪਏਰ ਚੁਬਿਚ ਮਟਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਰਤ 'ਚ 2018 'ਚ ਪੀਐੱਮ 2.5 ਦਾ ਔਸਤ ਪੱਧਰ 63 Micron per cubic meter ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ 'ਚ ਡਬਲਯੂ ਐੱਚ ਓ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਹਾਰ ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਜਿਹੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 'ਚ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਵਾਧਾ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਦੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 'ਚ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ ਰਿਪੇਅਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੇਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਟੋ-ਟਰੱਕ ਦਾ ਖਾਸ ਖੂਬੀਯ ਹੈ।

We Do Complete Engine Transmission, Body and Paint Work We Sell Used Cars at a Good Price

**Free Estimates
Free Towing**

510-733-2222

1421 Industrial PKWY West#F Hayward, CA 94544

**Prop: Jasbir Singh Takhar
510-755-2132**

Harmandeep Singh

L.A. MERCHANDISE

Whole Sale +Retail

500 N. Palora Ave. Yuba City, CA 95991

New folding bed verities

ਭਾਰਤੀ ਗ੍ਰੋਸਰੀ, ਕੱਪੜੇ, ਪੱਗਾਂ, ਰੁਮਾਲੇ, ਬਰਤਨ, ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ, 220 ਅਤੇ 110 ਵੋਲਟ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਸਮਾਨ

ਕੈਰੀ ਬੈਗ ਵਧੀਆ ਤੇ ਸਸਤੇ ਰੁਟਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ

Toilet Water Pressure (Elite 2 Bio Bider) A budget Friendly solution for your desire to feel exceptionally clean and reduce toilet paper waste Only \$ 42.99 + Tax

ਜੈੱਟ ਕਮੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਲੇਡੀਜ਼ ਸੂਟ ਦੀ ਸੇਲ

ਇੱਥੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਆਰਗੈਨਿਕ ਦਾਲਾਂ ਵੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

Baksho Kaur Bisla Hardev Singh Bisla

ਫਿੰਡੀਆ ਤੋਂ Matterss ਸਸਤੇ ਰੇਟ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਗ੍ਰੋਸਰੀ, ਕੱਪੜੇ, ਪੱਗਾਂ, ਰੁਮਾਲੇ, ਬਰਤਨ, ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ

530-671-0439, Fax 530-822-0439 Cell- 530-844-3250

ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 'ਵੇਜ਼ ਸਬਸਿਡੀ ਸਕੀਮ' ਰਾਹੀਂ ਵੱਡੇ 13 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ-17 ਲੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ 'ਚ ਹੋਈ ਮਦਦ

ਐਕਲੈਂਡ (ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਸਿਆਲਾ) - ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਸਰਕਾਰ ਜਿੱਥੇ ਕਰੋਨਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਉੱਤੇ ਲੱਖਾਂ ਡਾਲਰ ਖਰਚ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਥੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਇਕ ਅਹਿਮ ਕਾਰਜ ਵਜੋਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 'ਵੇਜ਼ ਸਬਸਿਡੀ ਸਕੀਮ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਝੱਟ-ਘੱਟ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦੇਸ਼

ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 13 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ (13000 ਮਿਲੀਅਨ) ਵੇਜ਼ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਨਾਂਅ ਹੇਠ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ। 17 ਲੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨੌਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਜ਼ ਸਬਸਿਡੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 10,500 ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਜ਼ ਸਬਸਿਡੀ ਲੈ ਲਈ ਪਰ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਪਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ 323.6 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। 18,500 ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੋਵਿਡ-19 ਸਹਾਇਤਾ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੁੱਲ ਟਾਈਮ (ਪੂਰੇ 40 ਘੰਟੇ) ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਜਾਣ

ਉਤੇ 490 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਹਫ਼ਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ (ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 20 ਘੰਟੇ) ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਖੁਸ਼ ਜਾਣ 'ਤੇ 250 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਹਫ਼ਤਾ ਸਬਸਿਡੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 17000 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਟਾਈਮ ਰੋਟ ਮਿਲਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਫਾਉਨ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ 3 ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਜ਼ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਦਲਣੇ ਪੈ ਗਏ। ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 1,92,000 ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ 1,47,000 ਸੀ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਰਗ ਵਿਚ

ਪਹਿਲਾਂ 4.9% ਲੋਕ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਭੱਤਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 6.4% ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਖੋਲ੍ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਟੜੀ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਰਫਤਾਰ ਫੜ ਲਵੇ। ਪਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤਾਂ ਆ ਕੇ ਕਾਮੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪੈ ਗਏ ਜਿਸਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।

ਚਾਤ੍ਰਕ (ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ) ਪੰਡੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਉਪਦੇਸ਼

(ਸਫਾ 6 ਦੀ ਬਾਕੀ)
ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੇਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ (ਮ:੪-੩੦੫) ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਹਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਡੇਰੇਦਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰੋਵਰ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਵੇਰੇ ਵੇਲੇ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸਕਣ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੰਨਾ ੬੨੪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਹਨ-ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ (ਮ:੫-੬੨੫) ਕੀ ਸਰੋਵਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਮੌਜ਼ਾ ਹੀ ਮੌਜ਼ਾ। ਸਾਰੀ ਦਿਹਾੜੀ ਜਿਤਨਾ ਮਰਜੀ ਝੁਠ ਬੋਲਣ, ਘੱਟ ਤੋਲਣ ਅਤੇ ਜਾਂ ਗੋਲਕਾਂ ਲੁੱਟਣ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਤਾਂ ਲਹਿ ਹੀ ਜਾਣੇ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਨ। ਵਾਹ ਜੀ ਵਾਹ! ਕੈਸਾ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਹੈ?

ਜੇ ਕਰ ਲੰਮਾ ਸਮਾ ਮੀਰ ਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਅੱਗਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜਾਨੀ ਤੇ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਇਹ ਤਕਰੀਬਨ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ, ਇਸ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਮੀਰ ਘੱਟ ਪੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਕੜ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ੧੦ ਲੱਖ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਲੱਕੜ ਵਾਲਾ ਜੰਗਲ ਜਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਘਰ ਜਲ ਕੇ ਰਾਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਤਾਂ ਵੀ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਰ ਨਾ ਪੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਲੇ ਵੀ ਕਾਲ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਮੀਰ ਨਾ ਪੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਲ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇੱਕ ਪੰਡੀ ਬਾਬੀਹੋ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ? ਜੇ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਮੀਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਬੇਵਕੂਫ ਕਿਉਂ ਬਣੀ ਰਹੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਾਬੀਹੋ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੀਰ ਪਵਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ? ਜੇ ਇਹ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਲੋਕਾਈ ਲਈ ਐਵੇਂ ਛੇ-ਹਰਟੇ ਖੁਹ ਨਾ ਲਵਾਉਂਦੇ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਬਾਬੀਹਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ!(ਮੱਖਨ ਸਿੰਘ ਪੁਰੇਵਾਲ ਸੰਪਾਦਕ ਸਿੱਖ ਮਾਰਗ)

ਭਲਿਓ! ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਖੇ ਆਏ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹਵਾਲੇ ਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਨਾ ਕਿ ਭਗਤ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਜਦ ਸੌਣ ਭਾਦਰੋ 'ਚ ਬਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਘਟਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਮੌਰ ਬੰਬੀਹੋ ਖੁਸ਼ੀ 'ਚ ਬੋਲਦੇ ਬਰਸਾਤੀ ਮੌਸਮ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ-ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਰੀਤ ਹੈ ਲਾਇ ਤਾਰ ਨਿਹਾਲੇ। ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਹੇਤ ਹੈ ਮਿਲਿ ਹੋਨਿ ਸੁਖਾਲੇ। ਨੇਹ ਕਵਲ ਜਲ ਜਾਣੀਐ ਖਿਤਿ ਮੁਹ ਵੇਖਾਲੇ। ਮੌਰ ਬੰਬੀਹੋ ਬੋਲਦੇ ਵੇਖਿ ਬਦਲ ਕਾਲੇ। ਨਾਰਿ ਭਤਾਰਿ ਪਿਆਰ ਹੈ ਮਾਂ ਪੁਤ ਸੰਮੁਲੇ। ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਤੀ ਓਹੁ ਨਿਭਹੈ ਨਾਲੇ॥੪॥ (ਵਾਰ ੨੭-ਭਾ.ਗੁ) ਇੱਥੇ ਪਿਆਰ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਪਿਆਰ ਖਿੱਚ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਕੋਰ ਦੀ ਚੰਦ, ਚੱਕਵੀ ਦੀ ਸੂਰਜ, ਕੰਵਲ ਦੀ ਜਲ, ਮੌਰ ਤੇ ਬੰਬੀਹੋ ਦੀ ਬਦਲਾਂ ਤੇ ਪਾਣੀ, ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਤੀ, ਮਾਂ ਦੀ ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਅੱਖਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਥਾਂ "ਗੁਰਬਾਣੀ" ਦੇ ਭਾਵ ਅਰਥ ਲੈਣੇ ਚਹੀਦੇ ਹਨ।

ਸਿਆਟਲ ਵਿਚ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਨਮਾਨਿਤ

ਸਿਆਟਲ (ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ)- ਬਾਰਡਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਨਸਿਹਰਾ ਦਾਲਾ ਦੀ ਜੰਮਪਲ ਅਤੇ ਮਾਝੇ ਦੀ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹਸਤੀ ਸਵ: ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸਿਆਟਲ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੀਬੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਅਧਿਆਪਕ ਪਿੰਡ ਉਧਰਪੁਰ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਦੌਰੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਸੁਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਬਣ ਕੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਵਾਗਤੀ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ

ਬੀਬੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਣ ਬਾਰੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਕੁਲਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਚ ਐਸ.ਸੀ ,ਬੀ.ਸੀ ਅਧਿਆਪਕ ਯੂਨੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਲ ਸਰੋਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ 8657 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਜ ਉੱਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਪੈ ਸਕੇਲ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਾੜ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

Law Office of NIRWAN & ASSOCIATES

www.nirwanlaw.com

Jagdip S. Nirwan, Esq 916-832-3144

Business Incorporation

Articles of Incorp

Dissolution

501 © Non-Profit

TAX LAW

- * Offer in Compromise
- * Payment Plans
- * File Back Taxes
- * Tax Preparation
- * Audits, Appeals
- * Tax Court Rep
- * IRS/EDD/FTB Representation
- * Personal & Business
- * Income Tax Filling 1040/1020

IMMIGRATION LAW

- * Adjustment of Status
- * Citizenship
- * Employment
- * Appeals-1J/
- * Family & Finance Visa
- * Board /Federal Ct
- * Labor Certification
- * Asylum
- * Removal & Deportation Defense

1104 Corporate Way Sacramento, CA 95831

A & S

Auto Repair & Services

Specializing in Brakes & Axles

Mon-Fri
9:00 AM to 6:00 PM

Saturday
9:00 AM to 5:00 PM

Free Tire Rotation and Brake Inspection with purchase of Oil Service for most cars

Diagnose check Engine light pre-buyers inspection tune-ups and more

Dealer Recommended Service Shocks/Struts A/C Services

Ph: 916-238-4431
649 W. Elkhorn Blvd. Suite B2
Rio Linda, CA 95673

Amarjit Sandhu

“ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ” ਜੀਵਨੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਦੇ ਵਿਖੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਖੌਦੇ

ਫਰਿਜ਼ਨੋ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ (ਕੁਲਵੰਤ ਪਾਲੀਆ/ਨੀਟਾ ਮਾਛੀਕੇ): ਕੋਵਿਡ-19 ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉੱਘੇ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰੋ. ਧਰਮਵੀਰ ਚੌਠਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ “ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ” ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਦੇ ਗੁਰ-ਦਵਾਰਾ ਸਭਾ ਵਿਖੇ ਸਾਢੇ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਅਯੋਜਨ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਤੇ ਪਿੰਡਾ ਕੋਟਲਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤਕ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਕੁਰਾਹੇ ਚਲਦਿਆਂ, ਚੰਗੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਸਰਿਆਂ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਪ ਚੰਗੀ ਲੀਹ

ਪਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਉਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਬਠਿੰਡੇ ਵਾਲੇ ਕਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਬਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਪੁਸਤਕ “ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ” ਲੇਖਕ ਧਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ ਚੌਠਾ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੜਵੰਤੇ ਸੱਜਣ ਜਿੰਨਾ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ, ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ, ਅਮਰਜੀਤ ਦੌਧਰ, ਅਵਤਾਰ ਗਰੇਵਾਲ, ਜੈਲਾ ਧੂੜਕੋਟ, ਗੁਰਦਿਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, ਭਰਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਆਦਿ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਾਈਸਲਾਈਆ ਗੁਰੂ-ਘਰ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੀਟਾ ਮਾਛੀਕੇ ਵੱਲੋਂ ਲੇਖਕ ਧਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ ਚੌਠਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਇਸ ਚੰਗੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਜਲੰਧਰ- ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਟਰੱਸਟ (ਰਜਿ.) ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. ਜੀ. ਸੀ. ਕੌਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾ. ਆਰ. ਐਲ. ਜੱਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਅੱਜ ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੋਈ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਐਲ. ਆਰ. ਬਾਲੀ, ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਸਾਬਕਾ ਡੀਪੀਆਈ ਕਾਲਜਾਂ, ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਭਾਰਦਵਾਜ ਅਤੇ ਡਾ. ਤਰਸੇਮ ਸਾਗਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਹੋਰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਡਾ. ਕੌਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਟਰੱਸਟੀ ਸ੍ਰੀ ਲਹੌਰੀ ਰਾਮ ਬਾਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ 90 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਅਤੇ 91 ਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲੀ ਜੀ ਨੇ ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸੋਕਾ ਟ੍ਰੀ ਦਾ ਪੌਦਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁੱਖ ਸਾਡੇ ਜਲ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੰਗਲੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੁੱਖ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਬਣਧਾਰੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਡਾ. ਜੀ. ਸੀ. ਕੌਲ
ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ

ਅੰਬੇਡਕਰ ਭਵਨ ਟਰੱਸਟ (ਰਜਿ.), ਜਲੰਧਰ.
ਮੋਬਾਈਲ: 94632 23223

ਪਿੰਡ ਤੇਈਪੁਰ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚੋਂ ਕੀਤਾ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ

ਅਰਨੋ- ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੇ ਗਏ 12ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਚ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਤੇਈਪੁਰ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚੋਂ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਇਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਕੂਲ ਸਮੇਂ ਮਗਰੋਂ ਮਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਹਨਤੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਵਧੀਆ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਸਕੂਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਫਖਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪਿੰਡ ਤੇਈਪੁਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਡੀ. ਪੀ. ਈ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ ਪੁੱਤਰੀ ਬਲਦੇਵ ਰਾਮ ਤੇਈਪੁਰ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚੋਂ 12ਵੀਂ ਦੇ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ 450 'ਚੋਂ 444, 98.66 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਕੂਲ ਦੇ 5 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ 90 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਆਏ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦੰਦਰਾਲਾ ਢੀਂਡਸਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੌ ਫੀਸਦੀ ਰਿਹਾ

ਪਿੰਡ ਦੰਦਰਾਲਾ ਢੀਂਡਸਾ (ਪਟਿਆਲਾ) ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦਾ 12ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੌ ਫੀਸਦੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਕੂਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰਚਨਾ ਗੋਇਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਰਟਸ, ਮੈਡੀਕਲ, ਨਾਨ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਕਾਮਰਸ ਗਰੁੱਪ ਚਲਦੇ ਹਨ। 12ਵੀਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 66 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤੇ 66 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਏ। ਆਰਟਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਖਾਨ ਨੇ 450 ਵਿੱਚੋਂ 392 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾ, ਰਾਣੀਆ ਨੇ 389 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਸਾਇੰਸ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੇ 387 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 374 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਮੈਡਮ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਣਖੋਂ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਵਧੀਆ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸਟਾਫ ਦੀ ਲਗਨ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਸਦਕਾ ਵਧੀਆ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਰਿਪੋਰਟ- ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ

ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਚੱਕ-ਸੌਧਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਵੇਂਦਿਆ ਸਕੂਲ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ

ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਮਿਆਰ ਚੋਣ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਸ੍ਰੀ ਜਸਵੰਤ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੈਡਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ, ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਭਾਗ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

Report by charanjit Singh Binpalke

‘ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ’
ਹਰ ਹਫਤੇ ਛਪਣ ਵਾਲਾ ਅਖਬਾਰ
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ-ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?
ਤਾਂ ਅੱਜ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ “ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ” ਵਿੱਚ ਲਗਵਾਓ।

ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ

ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਲੇਖ 14 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਖਬਰ ਐਤਵਾਰ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਲੇਖ ਸਿਰਫ ਅਣਛਪੀ ਹੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਖਬਰਾਂ, ਲੇਖ ਜਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨੀਆਂ ਸੰਪਾਦਕੀ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਕੇ ਜਾਂ ਟਾਈਪ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਈ-ਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਹਫਤੇ ਐਤਵਾਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਭੇਜ ਦੇਣ।

E-mail : deshdoaba@yahoo.com
(ਸੰਪਰਕ) 1-916-947-8920, (ਫੈਕਸ) 1-916-238-1393
www.deshdoaba.com www.ambedkartimes.com

ਅਮਨਜੋਤ ਕੌਰ ਜਿਸ ਨੇ 12ਵੀਂ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਰਨਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਮਨਜੋਤ ਕੌਰ ਐਸ. ਸੀ. ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

‘ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ’
‘ਅੰਬੇਡਕਰ ਟਾਈਮਜ਼’
ਆਨਲਾਈਨ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਲਿੱਕ ਕਰੋ:
www.deshdoaba.com
www.ambedkartimes.com

BERKSHIRE HATHAWAY
Home Services
Shangara Ram ELITE REAL ESTATE
Realtor CalBRE# 01969522
Cell: 916-479-5587
Fax # 916-721-2373
Office: 916-681-5112
shangararam2@gmail.com

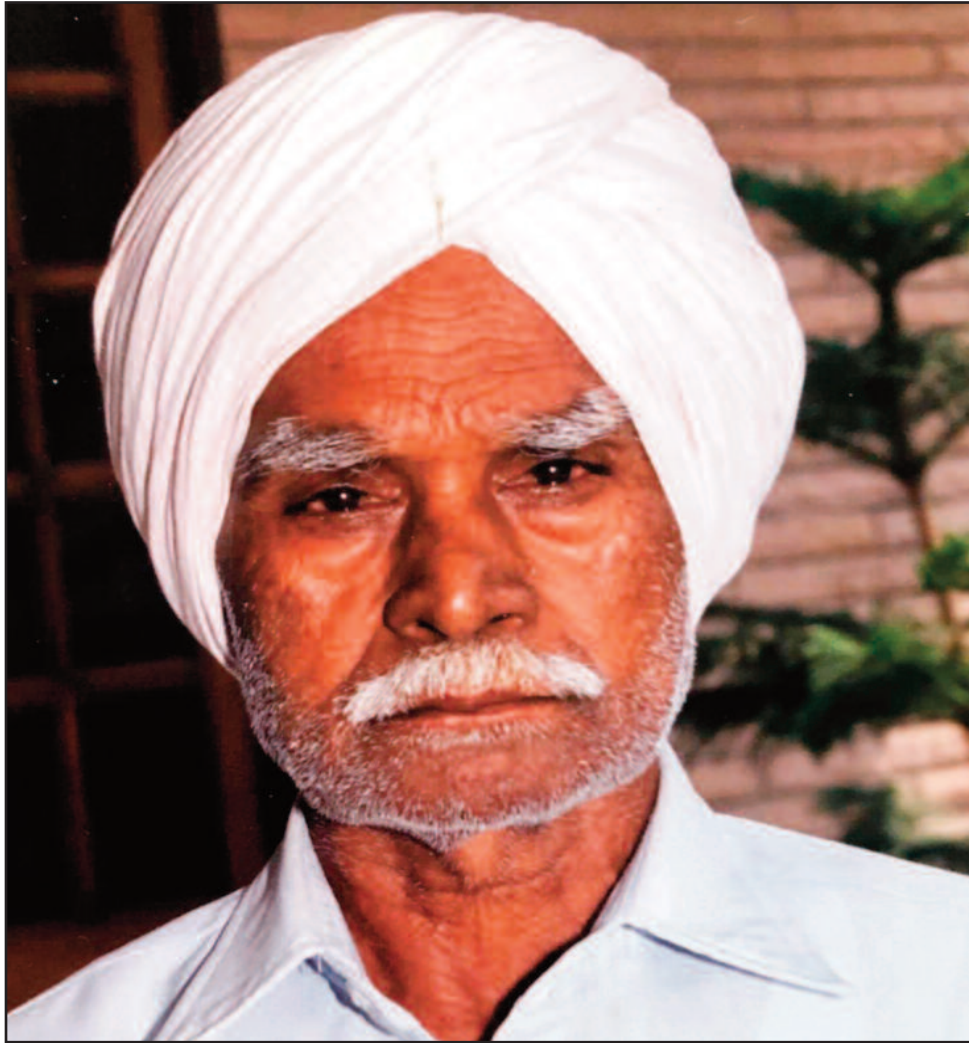
7412 Elsie Ave., Sacramento, CA 95828

ਭੋਗ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ

2 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਬਾਪੂ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਡੀਜ਼ਲ ਇੰਜਨ ਨਾਲ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਦਾ ਟੋਕਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਕਤਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਚੱਲਦੇ ਇੰਜਨ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਕਟੀ ਗਈ। ਇਕ ਵਿਆਹ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਇਕ ਬਰਾਤੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਈਸਤੂ ਉਤਾਰਕੇ ਮੇਰੇ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਬਿਠਾਕੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ.ਸੀ. ਐਂਡ ਬਰਾਉਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਥੇ ਮੇਰਾ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਇਲਾਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰੋਟੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਉਹ ਰੋਟੀ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਰੋਟੀ ਵੰਡਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਚਾਰ ਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਵੇਂ ਜਾਣੇ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰੋਟੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ? ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੁੱਖ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਸਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਬੇ ਜੀ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤਵ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਰੋਟੀ ਖਾਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਬੈਠ ਜਾਇਆ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ। 23 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜਖਮ ਠੀਕ ਉਪਰੰਤ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਡੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲੋ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਵਾਂ ਭਾਈ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭੈਣ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭਾਈ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ।

ਪਿੰਡ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਰੇਲਵੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੀਰ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਸੀ। ਘਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਪੜਛੱਤੀ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਉਤਾਰਦੀ ਹੋਈ ਗਿਰ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਏਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੁੱਕੀ, ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ

ਹੋ ਗਈ। ਇੰਨੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੀਰ ਦਾ ਦਿਮਾਗੀ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲਖਨਊ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਆ ਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਪਹੁੰਚਣ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇਕ ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਐੱਮ.ਸੀ. ਐਂਡ ਬਰਾਉਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ

ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਈਸਤੂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੀਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਇਨਸਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ

ਡਾ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ

ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਅਰਥ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ,
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ
91-99156-82196

ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤਾਏ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ, ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦੀ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ 1997 ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪਟਿਆਲੇ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੀਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਹ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਬਿਤਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਨਾਂਹ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜੀਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਘਰਵਾਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣ, ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਜੱਫੇ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਲੋੜਵੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਪੂਰੇ 57 ਸਾਲ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਵੀਰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਵਿਛੜ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੇਕ, ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ, ਉਰਦੂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਇਤਨਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਤਾਰ ਨਾ ਸਕੀਏ। 31 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਰਖਾਏ ਪਾਠ ਦਾ ਭੋਗ ਸਾਡੇ ਘਰ ਪਾਵੇਗਾ। ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਮਹਾਮਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕੋਪ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੋਗ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅਦਾਰਾ 'ਦੇਸ਼ ਦੁਆਬਾ' ਉਘੇ ਕਾਲਮ ਨਵੀਸ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਾ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖਸ਼ਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

RE/MAX Gold Each Office Independently Owned and Operated

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ਜੀ

Dil Nijjar REALTOR CalBRE # 01418648

Honesty Starts From Here

SELL OR BUY Residential • Business • Commercial Lease • Investment Property and Land

Serving in Greater Sacramento area since 2004

Cell: 916-628-2210
Fax: 916-745-3424
Office: 916-285-1000
Email : Dil.Realtor@gmail.com

2081 Arena Blvd #
100 Sacramento, CA 95834

Chicago's Pizza with a Twist

Call: 1-209-398-2221

Parvinder Dhesi **Kulwant Sandhu**

1471 B St., Unit B, Livingston, CA 95334

ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਸੂਰਜ - ਜਤਿੰਦਰ ਜੇ ਮਿਨਹਾਸ ਕੈਨੇਡਾ

ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕ ਘੜੀ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਘੂਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਘੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਦਾਨੀ, ਫਿਲਮ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸ. ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੇ ਮਿਨਹਾਸ ਨੇ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਜਤਿੰਦਰ ਜੇ ਮਿਨਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਸੇਵਾ ਦਾ ਐਨਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਵਰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਕਟੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਵਲੋਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਅਨੇਕਾਂ ਧਾਰਮਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ

ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਕਾਰਜ ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਚਮਕਦੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਰੁਸ਼ਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੀਡੀਏ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਗਰੁੱਪਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਚੈਨਲ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਾਂ ਨੇ ਜੇ ਮਿਨਹਾਸ ਨੂੰ ਮਣਾ ਮੂਹੀਂ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾਂ ਕੀਤੀ। ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਮਿਨਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਯੁੱਗ ਯੁੱਗ ਜਿਉਣ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਫਿਲਮਾਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਕੁਝ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾਨਵੀਰ

ਯੋਧੇ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਲਾਘਾ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੀ ਫੂਡ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕਾਰਜ ਉਸ ਦੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਕਰਕੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰੀ।

ਕਈ ਉਘੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਵਿਡ-19 ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਬਦਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਜਗਤ ਵਲੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਮਿਸਾਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਮਿਨਹਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਚਨਬੱਧ ਹੈ।

ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰੁਸ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ ਹੋਈ ਅਲਵਿਦਾ

ਆਦਮਪੁਰ/ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਛੋਟੀ ਉਮਰੋਂ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੰਨਗੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਣ ਵਾਲੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ ਇਸ ਫਾਨੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰੁਖ਼ਸਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨੇ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਵਿਚ ਇਕ ਸੰਨਸਨੀ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਹਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਫੈਲੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਲੀਡਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਆਦਮਪੁਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਿੰਡ ਪੰਡਰੀ ਨਿੱਝਰਾਂ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਕਵਿੱਤਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਚੇਟਕ ਛੋਟੀ ਉਮਰੋਂ ਹੀ ਲੱਗ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟਣ ਦੀ

ਘਟਨਾ ਐਨੀ ਦਿਲ ਝੰਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ 'ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਦਸਤਕ' ਉਸ ਦੇ

ਕੈਂਸਰ ਵਰਗੀ ਨਾਮੁਰਾਦ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਸੂਰਜਾਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਵਲੋਂ ਛੱਪ ਕੇ ਆਈ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਜਲਦ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਇਸ ਦੀ ਰਚਣਹਾਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ ਇਸ ਮੰਜਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਬੈਠੀ ਰੁਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਤੱਕੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਬਿੰਦ, ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਵਿਰਾਸਤ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪ੍ਰੋ. ਹਰਭਜਨ ਗਿੱਲ, ਸ਼ਾਇਰ ਤਰਲੋਚ ਲੋਚੀ, ਰਾਜਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੂਰ, ਮਨਜਿੰਦਰ ਧਨੋਆ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਬੱਲ, ਆਸ਼ੀ ਈਸਪੁਰੀ, ਸੁਖਜੀਤ ਝਾਂਸਾਵਾਲਾ, ਕੁਲਦੀਪ ਚੰਬਰ, ਬਲਦੇਵ ਰਾਹੀ, ਰੱਤੂ ਰੰਧਾਵਾ, ਰਵੀ ਫੁਗਲਾਣਾ, ਜੋਰਾ ਵੱਕੋਵਾਲ, ਪ੍ਰਿੰ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਫੁੱਲ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਗੀਤ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਤੇ ਗਹਿਰੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ।

ਗਾਇਕ ਹੈਰੀ ਸੰਧੂ 'ਫਲੈਸ਼ ਬੈਕ' ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਦਸਤਕ

ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਗਾਇਕ ਹੈਰੀ ਸੰਧੂ 'ਫਲੈਸ਼ ਬੈਕ' ਸਿੰਗਲ ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧਮਾਕੇਦਾਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੰਗਲ ਹਨੂਰ ਅਤੇ ਵਿਰੇਨ ਸੇਲੇਕੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਫਲੈਸ਼ ਬੈਕ' ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਹੈਰੀ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਿਗਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬੋਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੀਤਕਾਰ ਮੰਗਲ ਹਨੂਰ ਨੇ ਕਲਮਬੱਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਬੀਟ ਪੱਲਸ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਵਿਰੇਨ ਸੇਲੇਕੀ, ਬਾਈ ਇੰਦਰਜੀਤ

ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਰਘੁਬੀਰ ਚੁੱਡੀਕੇ ਹਨ। ਵੀਡੀਓ ਚੱਕ ਮਾਫੀਆ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦੇ ਪੋਸਟਰ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਲਾਂਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਇਹ ਟਰੈਕ 25 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਯੂ ਟਿਊਬ ਚੈਨਲ ਤੇ ਪੂਰੀ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਸਾਂਧਰਾ ਦੀ ਹਰਜੋਤ ਬਣੀ ਸਕੂਲ ਟਾਪਰ

ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਸਾਂਧਰਾ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਹਰਜੋਤ ਕੌਰ ਨੇ ਬਾਰਵੀਂ ਆਰਟਸ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ 450 ਵਿਚੋਂ 431 (95.77%) ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਸਕੂਲ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕੌਸਲਰ ਨਿਰਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭਾਣਜੀ ਹਰਜੋਤ ਕੌਰ ਸਕੂਲ ਦੀ ਟਾਪਰ ਬਣੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਲੋਂ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਇੰਦਰਜੀਤ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਮਾਲਵਾ ਜ਼ੋਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ

ਡੇਹਲੋ, (ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ)- ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸੂਬਾ ਪੱਧਰੀ ਅਹਿਮ ਬੈਠਕ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਸ਼ਿਗਾਰਾ ਰਾਮ ਸੰਗੂਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਲਵਲੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਹੋਈ.. ਬੈਠਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਲਵਾ ਜ਼ੋਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਲਵਾ ਜ਼ੋਨ ਚ ਆਉਂਦੇ ਦਿਨਾਂ ਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਜਲਦ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੈਠਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸ਼ਿਗਾਰਾ ਰਾਮ ਸੰਗੂਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਲਵਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਆਗਾਮੀ ਵਿਧਾਨ

ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ ਹਿੰਸਾ ਲਵੇਗੀ ਸਗੋਂ ਚੋਣਾਂ ਚ ਵੱਡੀ ਲੀਡ ਹਾਸਿਲ ਕਰਕੇ ਜਿੱਤ ਵੀ

ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਜੀਅ ਜਾਨ

ਲਾਉਣਾ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਟੀਚਾ ਹੈ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਵਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧੰਨ-ਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਆਉਂਦੇ ਦਿਨਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਭਰ ਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਇੰਚਾਰਜ ਸ਼ਿਗਾਰਾ ਰਾਮ ਸੰਗੂਤਾ, ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਧਾਨ

ਕਿਰਨ ਬਾਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ੍ਹੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ- ਗੁਮਟਾਲਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ- 2018 ਵਿੱਚ ਵੈਸਾਖੀ ਦੇ ਜਥੇ ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਈ ਕਿਰਨ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਅੱਜ ਰੋਟੀ ਖੁਣੇ ਆਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਉਪਰ ਉਸ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸ੍ਰ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਵੀ ਜੁਆਬ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਛੱਤ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਈਆਂ ਬਾਵਾਂ 'ਚੋਂ ਚੋਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਸਵਾ ਦੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਾਂਡ

ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਜੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਉਥੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਦੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਅਮਨ ਅਰਮਾਨ 'ਸਾਰੀ ਰਾਤ' ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਟਵੈਲਵ ਟਿਊਨਸ ਅਤੇ ਮਨੀ ਕੱਕੋਵਾਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਗਾਇਕ ਅਮਨ ਅਰਮਾਨ ਦਾ ਸਿੰਗਲ ਟਰੈਕ 'ਸਾਰੀ ਰਾਤ' ਟਾਈਟਲ ਹੇਠ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦੇ ਗੀਤਕਾਰ ਪਰਮਜੀਤ ਦਿੱਲੋਂ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਮਨ ਅਰਮਾਨ ਖੁਦ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਪਤਰਸ ਚੀਮਾ ਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਮਨੀ ਕੱਕੋਵਾਲ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਡੀ ਐਸ ਚੌਹਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਕ ਅਮਨ ਅਰਮਾਨ ਵਿੱਕੀ ਦੀਪ, ਮਿੱਟੂ ਉਪਲ, ਆਸੂ ਅਰੋੜਾ, ਕਰਨ ਕੱਕੋਵਾਲੀਆ, ਦਾਸ ਲਾਡੀ ਚੌਹਾਨ ਦਾ ਤਹਿ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹਫਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਏ ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਯੂ ਟਿਊਬ ਤੇ ਭਰਵਾਂ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਗਾਇਕ ਬਲਜੀਤ ਬੰਗੜ 'ਮੋਮ ਦੀ ਗੁੱਡੀ' ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਦਸਤਕ

ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਗਾਇਕ ਬਲਜੀਤ ਬੰਗੜ ਧੀਆਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਿਬ ਕਰਦਾ ਗੀਤ 'ਮੋਮ ਦੀ ਗੁੱਡੀ' ਟਾਈਟਲ ਹੇਠ ਲੈ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਕਚਿਹਰੀ ਵਿਚ ਦਸਤਕ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਮਲ ਮੋਹਟਾਂ ਯੂ ਕੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਨ ਬੀ ਸਾਹਬ ਵਲੋਂ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਕਰਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਮਿਸਟਰ ਪੋਲ ਹਨ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਪੇਂਡੂ ਬੀਟਸ ਰਿਕਾਰਡਸ ਨੇ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਪੋਸਟਰ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਤੇ ਜੱਸੀ ਆਰਟਸ ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਧੂਮ ਮਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਲਦ ਹੀ ਇਹ ਟਰੈਕ ਯੂ ਟਿਊਬ ਚੈਨਲ ਤੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

'ਦਾਤਾ ਜੀ' ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਵਾ ਰਿਹਾ ਗਾਇਕ ਰਾਏ ਜੁਝਾਰ

ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ (ਚੁੰਬਰ) - ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਹਿੱਟ ਗੀਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੁਆਬੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਮਾਣ ਮੱਤਾ ਗੱਭਰੂ ਕਲਾਕਾਰ ਰਾਏ ਜੁਝਾਰ 'ਦਾਤਾ ਜੀ' ਨਾਮ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਹੇਠ ਇਕ ਸਿੰਗਲ ਟਰੈਕ ਸੰਗੀਤ ਜਗਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਸੋਹਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਗਾਇਕ ਰਾਏ ਜੁਝਾਰ ਦੇ ਗਾਏ ਟਰੈਕ 'ਦਾਤਾ ਜੀ' ਦੇ ਗੀਤਕਾਰ ਜੱਸਦੀਪ ਸਾਗਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਮਿਊਜ਼ੀਕਲ ਵਰਡਸ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਵਿਨੋ ਜੀ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰ ਕੁਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਟਰੈਕ ਦਾ ਲੈਵਲ ਸੱਤਰੰਗ ਇੰਟਰਟੈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਹੈ। ਰਾਏ ਜੁਝਾਰ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤੇ ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਅੱਜ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗਾਇਕ ਹੀਰਾਪੁਰੀਆ 'ਯਾਰੀਆਂ' ਨਾਲ ਬਣ ਰਿਹਾ ਗਾਇਕੀ ਗਗਨ ਦਾ ਤਾਰਾ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (ਚੁੰਬਰ)- ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵੀਡੀਓ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਨ ਬੀ ਸਾਹਬ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗਾਇਕ ਹੀਰਾਪੁਰੀਆ 'ਯਾਰੀਆਂ' ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਧੜਕਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਦਾ ਪੋਸਟਰ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਤੇ ਬਾਖ਼ੂਬੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਨ ਦਿਨ-ਪੁਰ- ਦਿਨ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਮਲ ਮੋਹਟਾਂ ਯੂ ਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਮ ਸੱਤੀ ਖੋਖੇਵਾਲੀਆ ਨੇ ਕਲਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਰੇਮ ਫਾਡ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਤਿਨ ਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਸਰੋਤੇ ਭਰਵਾਂ ਪਿਆਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਯੂ ਟਿਊਬ ਚੈਨਲ ਤੇ ਸਰੋਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਜੀਅ ਜਾਨ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ।

ਜਥੇਦਾਰ, ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਮ ਖੁੱਲਾ ਖਤ

ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਗਿਆਨੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ,
ਜਥੇਦਾਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ।
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖਾਲਸਾ।
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ।
ਵਿਸ਼ਾ:- ਕੈਲੰਡਰ

ਗਿਆਨੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਖੁੱਲਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 17 ਮਈ 2020 ਈ: ਦੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਏ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, "ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ", ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੱਲ, ਸਕੱਤਰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ, ਕੈਲੰਡਰ ਸਬੰਧੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੱਖ ਜਾਣਨ ਲਈ 17 ਮਈ ਨੂੰ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। 20 ਮਈ ਨੂੰ ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਤਰ, ਕੈਲੰਡਰ ਸਬੰਧੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਆਪ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ 31 ਮਈ ਨੂੰ, ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ 14 ਜੂਨ ਨੂੰ, ਡਾ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਨਿੱਜੀ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕਰੋ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਡਾ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਫੇਰ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਡਾ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡਾ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ 28 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸ. ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲੋਗੋਵਾਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਿਜਵਾਉਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ 5 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ 12 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜਣ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਈ ਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ

ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕ ਸ. ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ 19 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। 20 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕ ਸ. ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ! ਬੜੇ ਦੁਖ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਲੀਫੋਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਹ ਖੁੱਲਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਹੀ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਆਪ ਜੀ ਤਾਈਂ ਪੁੱਜ ਜਾਵੇ।

ਗਿਆਨੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, 14 ਮਾਰਚ ਦੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ, ਆਪ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖਬਰ ਮੁਤਾਬਕ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਬਿਆਨ, "ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਇਸ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗੁਰਪੁਰਬ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਹਾੜੇ ਮਨਾਉਣ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਿੱਖ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ ਸਮੇਤ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕੈਲੰਡਰ ਸਬੰਧੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦਾ ਇੱਕੋ ਕੈਲੰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ"। ਛਪਿਆ ਸੀ।

ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੈਲੰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹੜਾ ਕੈਲੰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

- (1) ਕਿਹੜਾ ਕੈਲੰਡਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- (ਉ) ਸੂਰਜੀ (solar)
- (ਅ) ਚੰਦ ਅਧਾਰਿਤ (Lunar)
- (ੲ) ਚੰਦਰ-ਸੂਰਜੀ (lunisolar)
- (2) ਜੇ ਸੂਰਜੀ ਕੈਲੰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਸੂਰਜੀ ਕਿਹੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

- (ਉ) ਸੂਰਜੀ ਸਿਧਾਂਤ
- (ਅ) ਦ੍ਰਿਕਗਣਤ ਸਿਧਾਂਤ
- (ੲ) ਰੁੱਤੀ ਸਾਲ (Tropical year)
- (3) ਜੇ ਚੰਦਰ-ਸੂਰਜੀ ਕੈਲੰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਰਜੀ ਕਿਹੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- (ਉ) ਸੂਰਜੀ ਸਿਧਾਂਤ
- (ਅ) ਦ੍ਰਿਕਗਣਤ ਸਿਧਾਂਤ
- (ੲ) ਰੁੱਤੀ ਸਾਲ (Tropical year)

ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ, ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕੈਲੰਡਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਸੇ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪੰਥ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਭਾਣਾ

ਸੰਮਤ	ਸਿਰਜਣਾ ਦਿਵਸ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ	ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦਿਵਸ
547	18 ਹਾੜ	11 ਸਾਵਣ
548	18 ਹਾੜ	31 ਹਾੜ
549	18 ਹਾੜ	19 ਹਾੜ
550	18 ਹਾੜ	7 ਸਾਵਣ
551	18 ਹਾੜ	27 ਹਾੜ
552	18 ਹਾੜ	17 ਹਾੜ

ਮੰਨ ਲਵੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਤਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਲਾਡਲੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੇ ਗਏ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ 8 ਚੇਤ ਦਾ ਦਰਜ ਸੀ। ਪਰ ਨਿਹੰਗ ਬਾਬਿਆਂ ਨੇ ਹੋਲਾ

ਮਹੱਲਾ 9 ਚੇਤ ਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਸੀ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ "ਵੇਖ ਕੇ ਅਣ-ਡਿੱਠ ਕਰਨ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਲਾਈ ਸਮਝੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੇ ਗਏ ਇਸ ਸਾਲ (ਸੰਮਤ 552) ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ ਦਰਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ ਮਨਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ, ਜਿਸ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਪ ਜੀ ਮੁਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋ, ਉਸ ਤਖਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਖਿਲਵਾੜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ (ਸੰਮਤ 552) ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਮੁਤਾਬਕ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੀਰੀ ਅਤੇ ਪੀਰੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਬੜਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ (ਸੰਮਤ 551) ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਮੁਤਾਬਕ ਬੜਾ ਬਣਨ ਤੋਂ 9 ਦਿਨ ਪਿੱਛੋਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਹੁਣ ਵੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਇਹ ਦਿਹਾੜਾ ਸਾਵਣ ਵਿੱਚ (4 ਸਾਵਣ) ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਗੰਧਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਜਿਸ,

ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ? ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ, ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਆਪ ਜੀ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਆਪ ਜੀ ਨੇ

ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਆਪਾਂ ਇਕੱਠੇ ਮਨਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਹਾੜਾ 13 ਜੇਠ ਦਾ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਹਾੜਾ 2 ਹਾੜ ਦਾ ਦਰਜ ਹੈ। ਮਹਾਂ-ਮਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਸਾਲ ਆਵਾਜਾਈ ਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਜਥਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਜੇ ਅਜੇਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਕੀ ਬਣਦਾ? ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਬਿਆਨ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਪਾਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁ: ਪ੍ਰ: ਕਮੇਟੀ ਸਮੇਤ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁ: ਡੇਹਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲ ਕੇ ਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ"। (ਅਜੀਤ 2 ਅਗਸਤ 2019 ਈ:)

ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ, ਜਦੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਈ-ਮੇਲਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਰਾਹੀਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਖੁੱਲੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਨਿਮਰਤਾ ਸਾਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ "ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਅਹੁਦਾ, ਜਿਸ ਤੇ ਅੱਜ ਆਪ ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ, ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੋਰਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਰਵਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੈਕਰਾਮੈਟੋ
sarbjiits@gmail.com

SKY TRANSPORT SOLUTIONS

STRIVE FOR MORE

WE PROVIDE ALL TRUCKING RELATED PERMITS AND SERVICES

ਟਰੱਕਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਕਾਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਾਲਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਵਾਂ

SPECIAL BIT INSPECTION AND DOT AUDIT COMPLIANCE:

NOTARY PUBLIC SERVICES.
ON THE SPOT VIN VERIFICATION SERVICES.
DOT OUT OF SERVICES??
AUTHORIZED IRS E- FILE PROVIDER.
WE HAVE COMPLETE SOLUTIONS FOR OUT OF SERVICE DOT.

SPECIAL DOT COMPLIANCE FOR SAFETY, AUDITS AND RECORD KEEPING.

PLEASE CONTACT US FOR MORE INFORMATION

PHONE: 209-855-6938, FAX: 209-762-6540

Email: skytransportsolution@gmail.com Give us a chance to provide you best services

2680 N TRACY BLVD, SUITE 4, TRACY, CA 95376

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਟੈਂਪਲ ਰਿਓਲਿੰਡਾ, ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ (ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ) ਅਮਰੀਕਾ

ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਟੈਂਪਲ ਰਿਓਲਿੰਡਾ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ (ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਅਮਰੀਕਾ) ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਫਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲਾ ਕਰੋ ਜੀ। ਸੰਗਤਾਂ ਚੈਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਇਆ ਗੁਰੂ ਘਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੀ।

ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਟੈਂਪਲ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਭਾਈ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ
916-274-9278

ਭਾਈ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ
916-620-1234

ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ
916-992-1710

Sponsored by Desh Doaba weekly newspaper 916-947-8920

ਪੰਜਾਬੀਓ, ਪਗੜੀਆਂ ਸੰਭਾਲੋ ਓਏ, ਪੱਗੜੀਆਂ ਸੰਭਾਲੋ ਓਏ!!

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਸੀ, ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਗੀਤ ਬੜਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹਾਦਰ ਜੁਆਨਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੁੰਫ਼ ਜਿਹੀ ਅਬਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੰਨੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੇ ਫੱਖਰ ਤੇ ਮਾਨ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਕੌਮ ਨੇ 90% ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਧਰੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੁਣ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਜੰਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਧਰੋਹ ਕਮਾਇਆ ਤੇ ਅਗੋਂ ਹੁਣ ਯੂਆਪਾ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਹੋਰ ਧੱਕੇ ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਪੁਰਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਿਪਲ ਦੇਵ ਕੁਮਾਰ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰ ਸ ਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵੀ ਦਸਦਾ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸੁਨਿਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਕਲ ਘੱਟ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਭਾਰਤੀ ਜੰਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਅਕਲ ਦਾ ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰ ਸ ਸ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜੀਰੋ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰ ਸ ਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗੀ ਰਹੀ। ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਆਗੂ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਵੀ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਹੁਣ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸੁਨਿਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਇਕੋ ਇਕ ਵੀਰ ਸਾਵਰਕਰ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਵੀਰ ਸਾਵਰਕਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਕੋਲੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਆਗੂ ਬਿਪਲ ਦੇਵ ਨੂੰ ਅੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਣਾ ਰਾਜਾ ਨਾ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ? ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਇਕੋ ਥੈਲੀ ਦੇ ਵੱਟੇ ਚੱਟੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਉਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬੜਾ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਚਾਈ ਬਾਰੇ ਭਲੀਭਾਂਤ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਤਨੀਆਂ ਮਾਰੂ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੱਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਨਾ ਸਾਡੇ ਭਾਰਤੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਅਗੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਪਗੜ੍ਹੀ ਸੰਭਾਲ ਓ ਜੱਟਾ" ਵਾਲਾ ਗੀਤ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਸੰਗਕ ਲਗੇਗਾ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇਕ ਨਾਹਰਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ" ਭਾਵ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਆਮ ਐਲਾਨ ਕੇ "ਇਕ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਇਕ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਇਕ ਧਰਮ ਤੇ ਇਕ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਤੰਤਰ ਤੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੇਖ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਚਿਤ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਉ ਵੱਲ ਵੱਧਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਦਲਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਢੀ ਨੀਤੀ ਮੁਤਾਬਿਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਖਾਣਾ, ਬੋਲਣਾ, ਪਹਿਨਣਾ ਜਾਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਣਾ ਹੈ? ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂ ਦੁੱਤਵੀਆਂ ਦੀ ਰਹਿਮੇ ਕਰਮ ਤੇ ਜੀਉਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੇ ਅੱਖੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪੱਗੜੀ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੱਟੜਵਾਦੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਿਨੀ ਲੁੱਟ ਅਕਾਲੀ, ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲੁੱਟ ਹੁਣ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਖਾਸਾ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਬਜ ਬਾਗ ਵਿਖਾ ਕੇ ਗੱਦੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲਗੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਖਾਲੀ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਉਹੋ ਪੰਜਾਬ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੂਬਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਕਾਲੀ, ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾ ਕੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਧਿਰ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਕੇਂਦਰ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨਾਲ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਘਸਿਆਰਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਨੀਲੀਆਂ, ਭੱਗਵੀਆਂ

ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵੀ ਲੁੱਟ ਲੁੱਟ ਕੇ ਆਰਥਕ ਪੱਖੋਂ ਖੋਖਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਜਤ ਰੂਪੀ ਪੱਗੜੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। 2022 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਪੈਣੇ ਦੇ ਕੁ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਕਤਾਰਬੰਦੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਪੱਖੋਂ ਮਜਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਕਾਇਦ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਭਰੇਗੀ? ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਚੰਗੀ ਵਿਦਿਆ, ਚੰਗੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸਤਰੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਅਤ ਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਸਾਫ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਹਿਰੱਦ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਲੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਚ ਅਫਸਰਸਾਹੀ ਵਿਚੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ ਪੈਸਾ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਖਤਾਈ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੂਬੇ ਵਿੱਚਲੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਦੀਆਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਨੀਲੇ, ਭੱਗਵੇਂ ਤੇ

ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਨ ਮੌਕੇ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੁੱਪਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾ ਲਈ। ਇਹ 2022 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਲ ਚਲਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਤਾਰਪੀਡੋ ਕਰਨ ਲਈ ਲੁਕਵੇਂ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਿਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸਿਰੇ ਨਾ ਚੜੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਫਿਰ ਕੁਝ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਲਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕਰਨ ਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਣ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਭੱਲਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿ ਕੇ ਏਕਾ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਭਾਰਤੀ ਜੰਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਭੱਗਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਥੋਂ ਦੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਗਾੜਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਛੇ ਹੱਥਕੰਡੇ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਕ ਵਾਪਰੀ ਤਾਜੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਭੱਗਵੀਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਵਲੋਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿੰਤਨੇਮੇ ਗੁੱਟਕੇ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਅਸੂਲਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ

ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂ ਵਾਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਸ ਕੱਟੜਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਤੇ ਝੱਲਕਦਾ ਨਜਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਂਟ, ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਹੁਣੇ ਹੋਈਆਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉੱਚ ਆਗੂ ਵਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੋਣ ਲੜਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਦਰ ਜਾਣਗੇ, ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਲਾਲ ਟਿੱਕਾ ਲਗਾਉਣਗੇ, ਹੰਠਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਪਰੰਤ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕੱਟੜਵਾਦੀ ਸੋਚ ਨਹੀਂ? ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਹਿਮੇ ਕਰਮ ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਸ੍ਰ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਐਮ ਐਲ ਏ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਮਸੱਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਰੱਜ ਕੇ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਲੀਡਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਕਦੇ ਬਾਦਲ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਚੋਣ ਲੜਣ ਲਈ ਲੰਬੀ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਗਲਿਆਰੇ ਤੋਂ ਇਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸੁਆਲੀਆ ਘੋਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ! ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ 20-22 ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠੇ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹਾਸੇ ਹੀਣੀ ਹਾਲਤ ਬਣਾ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਹਾਲੇ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਹੈ ਤੇ 2022 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਚੋਣ ਲੜਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਿਰੋਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਚੰਗਾ ਭਵਿੱਖ ਉਸਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਪਾ ਕੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਵੀ ਵਾਜਬ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਨਵੇਂ ਅਕਾਲੀ ਦੱਲ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਕਦੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਹੁਣ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਗੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਕੁ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੋਣਾਂ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਿੱਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਪ ਹੁੰਦਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨਾ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਤਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿੱਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਹੁਣ ਤਕ ਚੰਗੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗਲਤ ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰੱਜ ਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸਿਰ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ।

ਦਿੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਗੂ ਸੱਪ ਦਾ ਜੱਫਾ ਮਾਰ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਕ ਤਾਂ ਆਮ ਜੰਨਤਾ ਨੂੰ ਰੋਤਾ ਬਜਰੀ ਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਸਾਜੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸੱਸਤਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਗ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨਾ ਵੀ ਭਰੇਗਾ। ਦਫਤਰਾਂ, ਕੋਰਟਾਂ ਕਚਹਿਰੀਆਂ, ਤਹਿਸੀਲਾਂ, ਮਾਲ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਵੱਡੀ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਪੈਸਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਫਸਰਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਧੰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਆਮਦਨ ਵਧੇਗੀ। ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ, ਪੈਸੇ ਹੋਣ ਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਲਗ ਸਕਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧੰਨ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਚੁੱਟੇ ਹੋਏ ਆਗੂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ, ਭੱਤੇ, ਵਗੈਰਾ ਵਗੈਰਾ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਜਿਹੇ ਜਿਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਜਿਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁੱਟੇ ਹੋਏ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ 2004 ਤੋਂ ਬੰਦ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਵੇਂ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੁੱਟੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਪੱਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਭੱਤਾ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਾਂਗੂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਬੱਝਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਗੂ ਤੇ ਉਪਰਲੀ ਅਫਸਰਸਾਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਬਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਦੋਹੀਂ ਹੱਥੀਂ ਲੁੱਟੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਸਾਲ 2015 ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਗੂਆਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿੱਲੀ ਭੁੱਗਤ 70 ਹਜ਼ਾਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਲਗ ਭਗ ਪੈਣੇ ਦੇ ਅਰਬ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਚੁਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਕਿਤਨੇ ਘੱਪਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਰੋਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕਮੁੱਠ ਹੋ ਕੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਚੋਣਾਂ ਲੜਾ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਇਹ ਇਕੋ ਥੈਲੀ ਦੇ ਵੱਟੇ ਚੱਟੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ

ਤੇ ਦਲਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਘੱਸੇ ਪਿੱਟੇ ਮੰਨੁਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਬੱਝ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੇਗੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਾਇਕੀ ਤੋਂ ਅਣਭਿੰਜ ਆਗੂ ਸਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਚੌਧਰ ਜਮਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿਤੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦੀ ਬਣਦੀ ਹਰਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2014 ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਹੜੇ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਆਗੂ ਆਏ ਸਨ। ਤਦੋਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵੀ ਸੀਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕੋ ਇਕ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸੂਬਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਸੁੱਘੜ ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਚਾਰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਕੁ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੋਣਾਂ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਿੱਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਪ ਹੁੰਦਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨਾ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਤਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿੱਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਹੁਣ ਤਕ ਚੰਗੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗਲਤ ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰੱਜ ਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸਿਰ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਲੀਡਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਮੁਹਿੰਮ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮੂਲ ਦੁਸ਼ਣ ਲਗਾ ਕੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚੋਂ ਚਲਦੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ, ਕਿਧਰੇ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਗੂ ਹਾਵੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁੱਚਰਾਂ ਡਾਹੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖਦਸ਼ੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ ਲਈ ਕਦੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਕਦੇ ਮੁਨੀਸ਼ ਸਿਸੋਦੀਆ ਦੇ ਨਾਂ ਵੱਜਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾ ਦਿਤੇ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਬਾਰੇ ਦਿਤੇ ਵਿਵਾਦਤ ਬਿਆਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਬਾਰੇ ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਗੂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਾਂਗਡੋਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਨਾ ਭੇਜਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਹੋਰ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਖਦਿਆਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਵਾਜਿਬ

ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦਲਾਂ ਤੋਂ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਜਪਾਈਆਂ ਨੇ ਬਾਦਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ, ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਰੱਜ ਕੇ ਘਾਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਭਗਵਾਂ ਕਰਨ ਵੀ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਢੀਂਡਸਾ ਅਕਾਲੀ ਦੱਲ ਨੇ ਇਨਾ ਨਾਲ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਤੇ ਧਰਮ ਲਈ ਹੋਰ ਭਿਅੰਕਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਅਕਾਲੀ ਦੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਸਮਝ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਗੂ ਚੰਗਾ ਤੇ ਨਰੋਆ ਪੰਜਾਬ ਉਸਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਤੋੜ ਵਿਛੋੜਾ ਕਰ ਕੇ ਮਜਬੂਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਰੱਲ ਕੇ ਏਕਾ ਉਸਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਛੁੱਰਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਹਿਰੋਸ਼ੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਤਿਆਗ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇਕ ਨਰੋਆ ਤੇ ਮਜਬੂਤ ਮੱਚ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਯਤਨ ਤੇਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਦੇਰੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਫੁਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਸੁਹਿਰੱਦ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਏਕਾ ਉਸਾਰ ਕੇ ਨਰੋਆ ਪੰਜਾਬ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ।

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ
91-94782-38443

"ਮੇਰੀ ਰੁਣ ਰੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ।। ਤੇਰੀ ਮੌਤ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿੰਨ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ।।

ਮੇਰੀ ਰੁਣ ਰੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ।।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਡਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਉਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਮਿਲਾਪ, ਮਿਲਾਪ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਘ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਸਿਰਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਉਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੌਰ ਪੈਲਾਂ ਪਾ ਕੇ ਨੱਚਦੇ ਹਨ, ਕੋਇਲਾਂ ਕੂ-ਕੂ ਕਰਕੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਨੱਚ-ਟੱਪ ਕੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਉਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਖਾਸ ਕਰ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਚਾਵਾਂ ਭਰਿਆ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੜੇ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਰਵਾਇਤ ਦੇ ਵਿੱਚ 'ਤੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ' ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਪੀਘਾਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਤੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਨੱਚਦੀਆਂ ਟੱਪਦੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਤਰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਆਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਤੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ

ਕੋਰੋਨਾ ਡੀਗਿਆ ਸਾਵਣ

ਸਨ।ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਰਲ-ਮਿਲ ਕੇ ਪੀਘਾਂ ਝੂਟਦੀਆਂ ਤੇ ਗਿੱਘਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਦੀ ਲਾ ਕੇ ਸਿੰਗਾਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਨੱਚਦੀਆਂ ਤੇ ਲੋਕ-ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕ-ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧੂਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਜ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਗਟਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰੰਗਿਆਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਰੂਬ-ਰੂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਪਕਵਾਨ ਖੀਰ-ਪੂੜੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪਕਵਾਨ ਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤ ਹੈ- 'ਸੰਧਾਰਾ' ਜੋ ਕਿ ਪੇਕੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਗਈ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੇ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਸੱਜ-ਵਿਆਹੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਸਜ-ਪਜ ਕੇ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਲੀਆਂ ਆਪਣੇ ਜੀਜੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਟਿੱਚਰਾਂ ਮਖੌਲ ਕਰਦੀਆਂ। ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਆਏ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਦਾ ਖੂਬ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੇ ਪਕਵਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਖਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਮਹੀਨੇ ਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ।

"ਗੁੱਗੇ ਪੀਰ ਦਾ ਮੇਲਾ" ਵੀ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਸਾਉਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਖੀਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਤੇ ਆਟੇ ਦੇ ਗੰਡੇ ਬਣਾ ਕੇ ਖਿੱਲਾਂ ਦਾ

ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਰਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਗੁੱਗੇ ਦੀ ਮਾਤੀ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਸਾਉਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਪੂਰਾ ਸੰਸਾਰ ਕੋਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਤੋਂ ਭੈ-ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਡਰਿਆ-ਡਰਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹੀ

ਹੋਈ ਕੁੜੀ ਇਸ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੁੜੀ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਥੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਕੋਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 'ਮਾਸਕ' ਪਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਪਿੰਡ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਘਰ ਸੰਧਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਰੀ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਕੋਈ ਚਾਅ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਿੱਬ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਰੋਨਾ ਦੀ ਮਾਰ ਪੈ ਗਈ ਹੈ।

ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿਧਰੇ ਖੰਡ ਲਾ ਕੇ ਉਡ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਾਵਣ ਦੇ ਇਸ ਰੰਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਕੋਰੋਨਾ ਨੇ ਡੰਗ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਹੌਸਲੇ

ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਰੋਨਾ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਭੈ-ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਲਾੱਕਡਾਊਨ ਕਰਕੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾਂ ਦਾ ਪੈਲਾਂ ਪਾਉਣਾ, ਕੋਇਲਾਂ ਦਾ ਉਚੀ-ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੂ-ਕੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਚਹਿਕਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੱਚਦੇ-ਟੱਪਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਕਾਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਕੜਾ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਸਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ) ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ

ਸੰਸਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੱਬ ਨੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਕੁੱਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਨੂੰ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਉਸ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ ਇਸੇ ਕਹਾਵਤ ਤੇ ਹੀ ਅਧਾਰਿਤ ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰਹੱਸਮਈ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਇਨਸਾਨ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਤੈਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਹੱਸਮਈ ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਣਾਇਆ ਮਰਨ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।

ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਸੰਨ 1918 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਤੈਨਾਤੀ ਬੈਲਜੀਅਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਾਲਟਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਾਂਗ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਆ ਗਿਰੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਮਰ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸਾ ਲਕਵੇਂ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੋੜੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਲਟਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਰਨ

ਫਿਰਨ ਲੱਗੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਾਲਟਰ ਦਿੰਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਵਾਲਟਰ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਘਟਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਵਾਲਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸਾਂਭਿਆਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖ ਦਿੱਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲੋਂ ਠੀਕ ਛੇ ਸਾਲ ਮਗਰੋਂ ਭਾਵ ਸੰਨ 1924 ਵਿੱਚ ਘਟੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਵਾਲਟਰ ਕਨੈਡਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸੀ।

ਕਨੈਡਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਾਲਟਰ ਅਕਸਰ ਕੋਲ ਪੈਂਦੇ ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਣ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਵਾਲਟਰ ਜਦੋਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠੇ ਸੀ ਅਚਾਨਕ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਫਿਰ ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ ਡਿੱਗੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਕਵਾ ਮਾਰ ਗਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਘੁੰਮਣ-

ਫਿਰਨ ਲੱਗਿਆ। ਵਾਲਟਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਾਫੀ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਭਲਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰੰਤੂ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਤੋਂ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਘਟੀ ਤੀਜੀ ਘਟਨਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹੱਸਮਈ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਾਲਟਰ ਦਿੰਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਠੀਕ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ ਸੰਨ 1930 ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜੋ ਕੀ ਹੁ-ਬ-ਹੁ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਾਲਟਰ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਟਹਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨਜਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਮੌਸਮ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ-ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਛਾ ਗਏ ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਨੇਰੀ ਸੀ।

ਅਚਾਨਕ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕਦੀ ਹੋਈ ਵਾਲਟਰ ਉੱਪਰ ਆ ਗਿਰੀ। ਇਹ ਵਾਲਟਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਤੀਜੀ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੀਜੀ ਘਟਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਵਾਲਟਰ ਨੇ

ਨੇਤੀ ਖੰਨਾ
91-62396-00623

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਕਾਫੀ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਪਰੰਤੂ ਵਾਲਟਰ ਆਪਣੇ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੰਗ ਹਾਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸੰਨ 1932 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਇਹ ਰਹੱਸਮਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਵਾਲਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟਨ ਵਿਓ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਨ 1936 ਭਾਵ ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਬਰ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਬਾਰ ਫਿਰ ਬਿਜਲੀ ਗਿਰੀ। ਜਿਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵੱਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਬਰ ਉੱਪਰ ਲੱਗਿਆ ਪੱਥਰ ਟੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਗਿਆ।

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾਂ ਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਘਟੀ ਨਾ ਹੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਘਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀ ਰਹੱਸਮਈ ਮੌਤ ਵੱਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਤੇ ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਜੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮੇਜਰ ਵਾਲਟਰ ਸਮਰਫੋਰਡ ਜਿੰਨੀ ਰਹੱਸਮਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਬਰੈਕਿੰਗ ਨਿਊਜ਼ ਮਨੋਰੰਜਨ - ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਵਾਰ

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਿਨੇਮਾ ਫੋਟੋਗਰਾਫੀ : ਇੰਦਰ ਸੋਹੀ
ਸੀਨ ਕੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਰ ਤੇ ਵੀਡੀਊ ਦੀ ਫੋਟੋਗਰਾਫੀ ਹੋਏ ਜਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋਗਰਾਫੀ ਇੰਦਰ ਸੋਹੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ। ਕੈਮਰਾ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਵੇਂ ਕੈਦ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸਲ ਹਕੀਕਤ ਹੀ ਸਹਾਮਣੇ ਹੋਏ। ਇੰਦਰ ਸੋਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਚੋਟੀ ਦਾ ਡੀ.ਓ.ਪੀ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਫੋਟੋਗਰਾਫੀ ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਨੇਕਾਂ ਹਿੱਟ ਵਿਡੀਊ ਦੀ ਫੋਟੋਗਰਾਫੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਇੰਦਰ ਸੋਹੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫਿਲਮ ਡਾਇਰੈਕਟ ਤੌਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ 'ਖਬਰ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੋ'।
ਸਿਦਹਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਵਾਰ

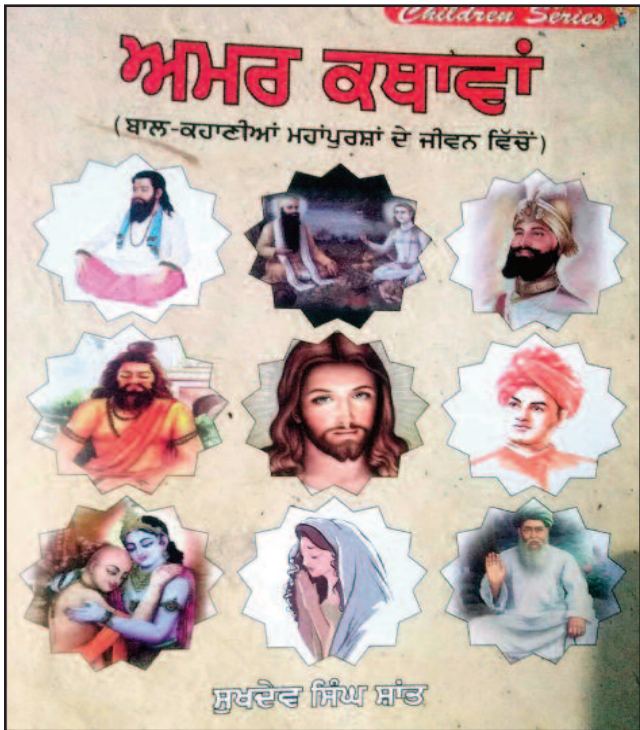
ਸਾਉਂਝ ਦੀ ਧਨਧਨੀ ਸਿਦਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਾਲੀਵੁੱਡ ਦੀ ਟਾਪ ਨਾਇਕਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਮੁੱਕ ਨਿਊ ਆਈ.ਐਸ.ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ। 'ਤੇਰੀਆਂ ਮਹੱਬਤਾਂ' ਫਿਲਮਾ ਸਿਦਹਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫਿਲਮ ਨਾਲ ਸਿਦਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਕਰੇਗੀ ਕਮਾਲ ਦੇਖੇ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਹੋਰ।
ਸੰਘਾ-ਸਾਜਨ

ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ
ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ ਗੁਰਬੀ ਸੰਘਾ ਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਦਾ, ਟੀ.ਵੀ ਤੋਂ ਟੈਲੀ ਫਿਲਮਾਂ ਤੇ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਨੇ ਦੇ ਉਹ ਦੇ ਸਟਾਰ ਹਨ। ਹਰ ਬੀ.ਸੰਘਾ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਤਾੜੀਆਂ ਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਤਾਂ ਰੀਅਲ ਦਾ ਭਰਾ, ਬਾਪੂ, ਚਾਚਾ, ਦਾਦਾ, ਮਾਸਤ ਲੱਗਦਾ। ਦੋਹਵੇਂ ਵਿਕਾਊ ਨੇ ਪਾਲੀਵੁੱਡ ਬਜਾਰ ਲਈ।
ਟੈਲੈਂਟਡ ਸਿਮਰ ਜੌਗਲ
ਚਾਹੇ ਲੱਖ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣ ਪਰ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦੀ ਕਲਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਕੀ ਬੀਟ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਨੀ, ਅਰਮਾਨ ਤੇ ਲੋਕ ਤੱਬ' ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦੇ ਗੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

'ਧਾਗੇ ਚੁਮਨਿ ਦੇ' ਸਮੇਤ ਕਈ ਵੀਡੀਊਜ਼, ਟੈਲੀ ਤੇ ਸਾਰਟ ਫਿਲਮਾਂ ਨੇ ਸਿਮਰ ਜੌਗਲ ਦਾ ਨਾਂਅ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਮਰ ਜੌਗਲ ਹੁਣ ਵੈਬ ਸੀਰੀਜ਼ 'ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ' ਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਮਰ ਜੌਗਲ ਆ ਰਹੇ ਸਮੇਂ 'ਚ ਚੋਟੀ ਦੀ ਹੀਰੋਇਨ ਬਣਨ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਹੈ। 'ਜੱਟ ਜੁਗਾੜੀ ਹੁੰਦੇ ਨੇ' ਦੀ ਨਾਇਕਾ ਸੀ ਉਹ।
ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਸਦਾਬਹਾਰ
ਚਾਹੇ ਲੱਖ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣ ਪਰ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦੀ ਕਲਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਕੀ ਬੀਟ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਨੀ, ਅਰਮਾਨ ਤੇ ਲੋਕ ਤੱਬ' ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦੇ ਗੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਮਰ ਕਥਾਵਾਂ

ਰੀਵਿਊਕਾਰ: ਬਲਜਿੰਦਰ ਮਾਨ 98150-18947

ਲੇਖਕ: ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ: ਸੰਗਮ ਪਬਲਿਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਸਮਾਣਾ, ਪੰਨੇ: 32, ਮੁੱਲ: 125/-

ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਪਨੀਰੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਉਚੀਆਂ ਤੇ ਸੱਚੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਤੇ ਪੁੱਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਲ ਮਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਰੋਚਕ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਚਿਤਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲੋੜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ ਨੇ ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ 'ਅਮਰ ਕਥਾਵਾਂ' ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਰੰਗਦਾਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਰੰਗਦਾਰ ਅਤੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ ਅਜ ਤਕ ਦੋ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਵੱਕਾਰੀ ਇਨਾਮ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸਿਖਰਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਲ ਮਨ ਦੇ ਹਾਠ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਿਰਜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਬਾਲ ਮਨ ਦੀ ਬਾਹ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਉਡਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹਰ ਕਥਾ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਖਸ਼ੀਅਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇ। ਮਾਨਵੀ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇਹ ਕਥਾਵਾਂ ਬਾਲ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨੂੰ ਸੁਹਣਾ ਤੇ ਸੁਚੱਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ 26 ਕਥਾਵਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਬਾਲ ਮਨ ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਛਾਪ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੱਦ, ਸੁੱਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ, ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਸਤਿਕਾਰ, ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ, ਦਾਨ, ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਆਦਿ ਕਥਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਨਰੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਕਥਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਹਨੇਰੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਠਵੀਂ ਤਕ ਦੇ ਪਾਠਕ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਖਕ ਵਲੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬੜੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਬਾਲ ਮਨ ਤੇ ਇਹ ਖੂਬੀਆਂ ਖਾਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗੀਤਕਾਰ ਪਵਨ ਮਾਹੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ "ਮਜ਼ਦੂਰ" ਜਲਦ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ

ਇਸ ਗੀਤ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਵਨ ਮਾਹੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਮਵਰ ਗਾਇਕ ਮਲਕੀਤ ਬਬੇਲੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਰੀਲੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਭਰੀ ਆਵਾਜ ਵਿੱਚ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਪਵਨ ਮਾਹੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਗੀਤਕ ਧੁੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਮਾਹੀ ਨੇ "Sound Waves" ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਵਨ ਮਾਹੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਹੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੰਨੁਵਾਦੀ ਵਾਂਞੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਲਦ ਹੀ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਫਿਲਮਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਚਿਹਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ YouTube ਚੈਨਲ ਉੱਪਰ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ।

ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਸਰੋਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਝ ਕੇ ਪਿਆਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਪਰ ਗੀਤ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਮਨ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਚ ਪ੍ਰੇਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਇਰ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ

ਕਲਾ ਕਿਸੇ ਬੰਧਸ ਦੀ ਮੁਹਤਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ, ਔਕੜਾਂ, ਉਲਝਣਾਂ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵਲਗਣ ਦੀ ਕੈਦ ਚ ਦਬਾਕੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਲਾ ਉਭਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਤਾਈਆਂ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਬੰਨ ਤੋੜਕੇ ਮਨ ਦੇ ਵਲਵਲੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਹਿਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਕੋਰੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਹਿੱਕ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਨੂੰ ਝਰੀਟਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਕਵਿਤਾ, ਗੀਤ, ਲੇਖ, ਇਕਾਂਗੀ, ਨਾਟਕ, ਕਹਾਣੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਲਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਨਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਚੋਂ ਕਲਾ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਵੰਨਗੀ ਦੇ ਸ਼ਾਇਰ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ।

ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਖੇੜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਪੁਤ ਅਤੇ ਆਲੰਬਰਦਾਰ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਿਤਾ ਸੁਫਕੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਮੇਲ ਕੌਰ ਦੇ ਘਰ ਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮਹਿਕ ਖਿਲਾਰੀ। ਉਸਨੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ 2004 ਚ ਅਜਮੇਰ ਤੋਂ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਈ। ਚਿੱਠੀਆਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੰਦ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਖੁਦ ਲਿਖਣ ਦੀ ਚੇਟਕ ਲੱਗੀ। ਉਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਪਨੇ ਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਸਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਛਪ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਵਿਤਾ "ਮਿੱਟੀ..." ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ 'ਅਣਮੁੱਲੇ ਮੋਤੀ' ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ,

ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਸਨੇ ਦੋ ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਅਣਮੁੱਲੇ ਮੋਤੀ' ਅਤੇ 'ਜਿਨੀ ਚਲਣ ਜਾਣਿਆ' ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਕਰਕੇ ਮਹੰਤ ਹਰਪਾਲ ਦਾਸ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਗੋਤ ਨੂੰ ਤਖੱਲਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਮ ਚ ਧਰਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਪਿੱਛੇ ਗੋਤ ਲਿਖਣਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਚ ਅਮਲ

ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਲੁਧਿਆਣਵੀ ਨੇ ਗੁਰਜੰਟ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਦੀ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ 'ਪੱਗ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਸੁਖਨਾ ਝੀਲ ਤੇ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਮੈਂ' ਬੇਹੱਦ ਮਕਬੂਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਗੀਤ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਝੰਡਾ ਬਰਦਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ 20 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੀਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਾਇਕਾਂ ਗੋਗੀ ਧਾਲੀਵਾਲ,

ਮੀਤ ਮਨਤਾਰ, ਨਵੀਂ ਨਾਭਾ, ਅਨਮੋਲ ਜੱਸ, ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਦੌੜ, ਬੀਬੀ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਨਾਂ ਚੋਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਦਾ ਹੈ:-

ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮੱਟੂ 91-97797-08257

ਬਾਬਾ ਤੇਰਾ ਲਾਲੋ, ਧੀਆਂ ਤੇ ਮਾਪੇ, ਖਟਕਤਕਲਾਂ ਦਾ ਵਾਸੀ, ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ, 550 ਸਾਲ, ਵੀਹ ਕਿੱਲੇ ਆਦਿ ਮਕਬੂਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਗਾਇਕ ਤੋਂ ਗੀਤ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਬਦ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ 550ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਤੇ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਗੂੰਜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਹੈ।

"ਮੈਂਨੂੰ ਦਿਓ ਅਸੀਸ਼ ਸੱਜਣ ਮੇਰਿਓ ਮੈਂ ਲਿਖਾਂ ਜੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਹੋਵੇ। ਗੱਲ ਲਿਖਾਂ ਸਦਾ ਅਣਜੰਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਲਮ ਚ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਲਿਖਾਂ ਗਰੀਬੀ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਜਾਂ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਕਰਤਾਰ ਹੋਵੇ।"

ਕੇਂਦਰੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਦਾ ਇਹ ਜਵਾਨ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਤਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਨਿਉ ਮਹਿਮਦਪੁਰ (ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ) ਰਹਿਕੇ ਆਪਣੀ ਤੀਸਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਚ ਮਸਰੂਫ਼ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਚ ਉਸਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਹਨ।

ਤੁੰਬੀ ਦੇ ਬੇਤਾਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਸਤਾਦ ਲਾਲ ਚੰਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਨੂੰ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਐਵਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ

ਈਵਨਿੰਗ ਏਟੀਵੋਰ ਬੁਲੇਟਿਨ, (ਚੁੰਬਰ)- ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਬਾਬਾ ਬੋਹੜ ਸਵ. ਉਸਤਾਦ ਲਾਲ ਚੰਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮਾਣ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਉਸਤਾਦ ਗਾਇਕ ਨੂੰ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਲਾਲ ਚੰਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਗਾਇਕੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨਾ ਇਕ ਸੱਚੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ

ਮਨੋਹਰ ਧਾਰੀਵਾਲ ਗਾਇਕ ਅਦਾਕਾਰ ਪ੍ਰੋਫਿਊਸਰ ਅਤੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਸ ਬੀ ਸੀ ਵੈਲਫੇਅਰ ਫਰੰਟ ਪੰਜਾਬ ਨੇ

ਕੀਤਾ। ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਜੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਰਦ ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਤਾਦ ਲਾਲ ਚੰਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਜੀ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਦੇਵ ਯਮਲਾ ਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਜਸਦੇਵ ਯਮਲਾ ਜੀ ਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਸਰਬਜੀਤ ਕਮਿੱਟੇ ਵਾਲੀ ਗਾਇਕੀ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੋਹਰ ਧਾਰੀਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਯਮਲਾ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਮਾਣ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਿੱਕ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਾਇਕ ਲਾਭ ਹੀਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਟਰੈਕ 'ਬੰਦੇ ਦੋਗਲੇ'

ਈਵਨਿੰਗ ਏਟੀਵੋਰ ਬੁਲੇਟਿਨ (ਚੁੰਬਰ) - ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਹਿੱਕ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਧਾਕੜ ਗਵੱਈਆ, ਸਟੇਜਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮੀ ਅਖਾੜਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਲਾਭ ਹੀਰਾ 'ਬੰਦੇ ਦੋਗਲੇ' ਟਰੈਕ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਮਦਮ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਏ ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਸ ਦੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਟਰੈਕ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਗਾਇਕ ਲਾਭ ਹੀਰਾ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਰਾਹੀਂ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੀਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਵਾਇਤੀ ਗਾਇਕੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਮੰਤੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਬਾਪੂਬੀ ਨਿਭਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚ ਅਮਿੱਟ ਛਾਪ ਛੱਡੀ। ਟਰੈਕ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਕੇ ਵੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਮਬੱਧ ਜੰਗੀ ਸੰਘੋੜਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕੇਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਲਮਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਐਕਟਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਦੇ ਅਦਾਕਾਰ ਯੋਗ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਖਰੋੱਤ ਨੇ ਨਿਭਾਈ ਹੈ।

ਨਵ ਚਹਿਲ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਇਸ ਟਰੈਕ ਨੂੰ ਮੁਸਾਫਰ ਇੰਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਤੇ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਟਰੈਕ ਦਾ ਟਾਇਟਲ ਹੀ ਇਸ ਗੀਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਾਭ ਹੀਰਾ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਨੂੰ ਮਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਵਜ਼ਭ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੰਧਾਂ

ਵੇ ਸਾਉਣ ਮਹੀਨਾ ਬੱਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦ ਵੀ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਮਾਰੇ ਅੱਧਿਉ ਵੱਧ ਬੱਸ ਰਾਤ ਬੀਤ ਗਈ ਟਹਿਕਣ ਪਏ ਨੇ ਤਾਰੇ ਜੇ ਮੰਨ ਲਵੇ ਗੱਲ ਮੇਰੀ ਤੂੰ ਬੱਸ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਾ ਸਰ ਮੱਖਣਾ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸੋਹਣਿਆ ਹੌਲੀ ਤੂੰ ਗੱਲ ਕਰ ਸੱਜਣਾ।

ਮਨ ਤੇ ਬੀਤੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸੋਚ ਸੋਚ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਪਿਆਰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਦੀ ਰੀਸ ਕੋਈ ਨਾਂ ਰੱਬ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਡਰੀਏ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਸਾਡਾ ਬੋਤਾ ਜਾਵੇ ਤਰ ਸੱਜਣਾ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸੋਹਣਿਆ ਹੌਲੀ ...

ਟੱਪ ਜਾਵੇ ਗੱਲ ਕੰਧਾਂ ਬਨੇਰੇ ਲੂੜੀ ਲੋਕ ਨੇ ਲਾਉਂਦੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਲਾ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਨਾ ਪਿੱਛੋਂ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਂਦੇ ਬੁਝਣੀ ਵੀ ਬੱਸ ਕਾਹਦੀ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਕ ਲੈਂਦੇ ਜਰ ਸੱਜਣਾ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸੋਹਣਿਆ ਹੌਲੀ ...

ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਕਚਹਿਰੀ ਉਲਝ ਜਾਂਦੀ ਫਿਰ ਤਾਈ ਹਰ ਹਾਲੀ ਮੋਤ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਿਲਦੇ ਨਾ ਮੱਜ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਣੀ ਭੁੱਖ ਨਾ ਲੱਗਦੀ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਂਦੀ, ਰਹਿੰਦਾ ਮਨ ਵਿਚ ਡਰ ਸੱਜਣਾ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸੋਹਣਿਆ ਹੌਲੀ ...

ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਪ ਸਿਆਣਾ ਵੇ ਪਿੰਡ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਦੇਸੋਂ ਆ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਪਾਣੀ ਭਰਦਾ 'ਦੇਵ ਘੋਲੀਏ' ਵਾਲਿਆ ਵੇ ਮੇਰਾ ਬਣਜਾ ਇਕ ਦਿਨ ਵਰ ਸੱਜਣਾ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਸੋਹਣਿਆ ਹੌਲੀ ਤੂੰ ਗੱਲ ਕਰ ਮੱਖਣਾ।
- ਦੇਵ ਘੋਲੀਆ ਖੁਰਦ 559-232-7764

CORNING ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਟਰੱਕਰ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ

AAA Truck Wash, Tire, and Lube

- * We Carry New and Used Tires All Major Brands
- * Smart Way Tires Available
- * Used Tires Start From & 135
- * Old Change \$ 189 + Tax
- * We also do truck and car washing and waxing
- * Friendly and Professional Staff
- * We offer truck and car detailing

ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਸੇਲ

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਰਿਜਸਟੋਨ ਸਟੇਅਰਿੰਗ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀ ਸੇਲ ਲਗਾਈ ਹੈ

ਬਰਿਜਸਟੋਨ 283 (ਦੋ ਟਾਇਰ) \$1149
ਚਾਈਨੀਜ਼ 749 (ਦੋ ਟਾਇਰ) \$749

Call:

530-824-5134

ਯੁਰਾਣੇ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀ ਸੇਲ

ਇਕ ਵਾਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਓ

Used Tires American Brand	\$99+ Labor
Recap Truck Tire	\$ 249+ Labor
Recap Trailar Tires and Kind	\$ 199+ Labor

LUCAS OIL LUCAS INJECTOR CLEANER \$28.99

NEW & USED TIRES

WASH, LUBE, BRAKES

Call:

650-642-0697

3525 Highway 99, West Corning, CA 96021

Across the Street from TA Truck Stop

KB USED AUTO SALES

8655 B Monterey Street Gilroy, CA 95020

**Kashmiri Bhatia,
Dealer/Broker
408-848-2365**

**50% OFF WARRANTY
with Qualifying Car Purchase**

**IN HOUSE
FINANCING AVAILIABLE
www.kbusedautosales.com**

ਅਸੀਂ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਤੇ ਲੋਨ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Kashmiri Bhatia & his wife

K&K AUTO REPAIR and Car Wash

**63 Muckelemi St
San Juan Bautista 95045**

**Kashmiri Bhatia (Owner)
831-623-4702**

**20% OFF LABOUR
on your next qualifying service**

Car Care You Can Trust